CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

AUDITED PAID CIRCULATION ABC

"HE WHICH TESTIFIETH THESE THINGS SAITH, SURELY I COME QUICKLY, AMEN." Rev. 22:20.

NOV. 17th, 1961 - No. 521 - 12 PAGES • P.O. BOX 312, STATION B., HAMILTON, ONT.

17th year of publication
Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment of postage in cash.

ONZE DISCUSSIES

door Rev, J. Kuntz

Professor Schilder vertelde eens van een juffrouw, die een schets van de wereldgeschiedenis had opgemaakt. Zij redekavelde aldus: "2000 jaar vóór de wet, 2000 jaar ónder de wet, 2000 jaar ná de wet. 'k Wil er wel niets mee zeggen, maar ik wil het toch even zeggen!"

Welnu, dat laatste zinnetje van die juffrouw neem ik nu over met betrekking tot de volgende regelen: 'k Wil er wel niets mee zeggen, maar 'k wil het toch even zeggen.

We zijn in Calvinist-Contact nl. weer aan het discussiëren geslagen. Zo maar, zonder dat iemand het sein gaf of de wenselijkheid ervan bepleit had, is het gesprek weer opgelaaid.

Problemen rondom Recht en Vrijheid en de waardering van een bepaalde groep van Baptisten hebben de pennen in beweging gebracht.

Er zullen best mensen zijn, die bang zijn voor dat gediscussieer (daar hebben ze wellicht een reden voor) en die de krant neersmijten zodra er weer iets als een polemiek aan de gang is; maar voor mij wordt een krant als Calvinist-Contact er alleen maar waardevoller door. Ik grijp met meer interesse naar het blad, wanneer ik verwachten kan, dat er een gesprek over een belangrijk onderwerp aan de gang is.

Er zijn nu eenmaal bepaalde verschilpunten onder ons, en het is een slecht mens die daar kwaad van spreekt. Over C.L.A. en C.T.U. wordt niet gelijk gedacht, evenmin over Wereldraad en I.C.C.C., over Church and Nation, over A.R.S.S., over onze cultuuropdracht, over het Comité Recht en Vrijheid, over Jarvis St. Baptist Church, en over heel veel andere dingen.

Het gaat hier dikwijls niet over splinterkwesties, maar om onze directe taak en roeping in Canada. Om dingen, die de moeite waard zijn om besproken te worden. We kunnen de zaak van Gods Koninkrijk niet dienen met ze in de prullemand te stoppen, of maar te doen, alsof die verschillende zienswijzen er niet zijn.

Daarom vind ik die discussies prachtig. Het is goed, dat we onze visies tegen elkaar afwegen, toetsen op hun schriftuurlijkheid, informeren naar hun bruikbaarheid. En Calvinist-Contact is daarvoor, zolang het niet om zuiver kerkelijke kwesties gaat, een zeer geschikt forum.

Maar onze Hollandse aard verloochent zich niet. Vooral als "de beginselen" in zicht komen, wordt er al spoedig zwaar geschut in stelling gebracht. Dan is een licht mitrailleurtje eigenlijk niet zwaar genoeg; dan moeten er kanonnen bulderen. Dan worden er spoedig harde noten gekraakt en zware woorden gebruikt; dan krijgt een redactie onmiddellijk een serie boze brieven. Spoedig wordt de strijd zo fel, dat de aardigheid voor de omstanders er al meteen af is; de mensen kruipen in hun shelter, en komen pas weer boven als de bui is overgedreven. Ze zeggen: bewaar me voor dit soort polemiek.

Och ja, natuurlijk moeten er voltreffers geplaatst worden, zodra er dingen gezegd worden, die lijnrecht tegen de Schrift ingaan, en het onomstotelijk duidelijk werd, dat de enige vaste basis verlaten werd; in dat geval kan het wapen, waarmee we strijden, zwaarder worden.

Maar zover zijn we toch nog niet?

Het is een merkwaardige neiging van een mens, om kwaad te worden op iemand, waarmee hij het niet eens is. Wij kunnen persoon en zaak dikwijls maar heel moeilijk uit elkaar houden. In onze gemeente tobben we daar gedurig mee. Wat is het prachtig, wanneer we in een krant als deze de kans krijgen om te laten zien, hoe het wel moet; wanneer we een bepaalde zaak als vrienden met elkaar kunnen uitpraten, en nadien elkaar de "right hand of fellowship" kunnen geven. Ik hoop, dat die kans maar veel benut zal worden!

Want er **moet** gepraat worden. En geschreven. Al die latente verschillen, ze doen geen goed. Ze leiden tot groepsvorming en partijschappen. En de spanningen hopen zich op.

Daarom: laten we doorpraten! Als vrienden en broeders. Voltreffers kunnen achterwege blijven, want we hoeven in de discussie met elkaar geen oorlog te winnen; samen hebben we immers een strijd tegen een andere vijand!

Nogmaals: ik wil er wel niets mee zeggen, maar ik wou het toch even zeggen!

Tenslotte: Het is alweer enige tijd geleden, dat een Protestants hoogleraar in New York een aantal gespreksregels opstelde, die naar zijn mening in acht genomen moesten worden bij een eventuele samenspreking tussen Roomsen en Protestanten. Het waren dus eigenlijk "kerkelijke gespreksregels", en dat blijkt ook wel duidelijk. Toch kunnen ze hun waarde misschien ook in andere gesprekken bewijzen; zelfs kan wellicht deze of gene schrijver in Calvinist-Contact er nog zijn winst mee doen. Deze richtlijnen zeggen nl. niet **waarover** gepraat moet worden, maar **hoe** er gepraat moet worden.

Hier zijn ze, opgesteld door Dr. M. A. Brown te New York:

1. Elke deelnemer (partij) moet ervan uitgaan, dat de ander in zijn spreken te goeder trouw is.

2. Elke deelnemer moet van zijn eigen overtuiging een helder begrip hebben.

3. Elke deelnemer moet ernaar streven, een helder begrip te krijgen van de overtuiging van de ander.

4. Elke deelnemer moet in ootmoedigheid en boetvaardigheid verantwoordelijkheid aanvaarden voor wat zijn groep heeft gedaan of doet om de gedeeldheid aan te moedigen en te laten voortduren.

5. Elke deelnemer moet zich eerlijk de punten voor ogen stellen, die scheiding veroorzaken, zowel als die de eenheid bewerken.

6. Elke deelnemer moet erkennen, dat alles wat met de samenspreking gedaan kan worden, is, haar op te dragen aan God.

ZWIJGEND PROTEST IN NEDERLAND TEGEN RUSSISCHE KERNBOMPROEVEN. Donderdagmiddag 2 November om één uur hebben vele Nederlanders, waaronder het personeel van openbare diensten en bedrijven, twee minuten stilte in acht genomen uit protest tegen de Russische kernbomproeven. Ook de Nederlandse Spoorwegen namen totaal aan deze zwijgende demonstratie deel. Deze foto werd gemaakt op het Centraal Station in Amsterdam.

Een Speciale Boodschapper uit Groot Brittannie

Viscount Amory, de nieuwe Britse Hoge Commissaris ziet zich voor de taak gesteld Canada te winnen voor een nieuwe conceptie van de Westerse wereld.

De Hoge Commissaris is daarbij zeer voorzichtig te werk gegaan. Hij heeft eerst zijn omgeving eens verkend. Vanuit zijn ambtswoning "Earnscliffe", Ottawa, heeft hij Canada gadegeslagen, zoals het zich aan hem presenteerde in de nieuwsbladen en wat hij van zijn staf leerde. Hij heeft geconverseerd met de Minister President en enkele andere ministers, maar hij heeft voorlopig uitnodigingen voor spreekbeurten afgeslagen.

Toen Viscount Amory zich gedurende enkele weken georienteerd had, aanvaardde hij een uitnodiging om voor de Men's Canadian Club in Ottawa te spreken. De rede, daar uitgesproken, geeft een indruk van wat Viscount Amory van plan is te doen. Dit blijkt geheel in de lijn van wat Minister President Harold Macmillan reeds aan de Verenigde Staten heeft medegedeeld tijdens zijn bezoek in April.

Het doel is om alle landen in de westerse wereld economisch samen te bundelen. Het proefveld is de Common Market waar internationalisme en protectionisme onderworpen zijn aan het gemeenschappelijk belang. Tariefmuren worden systematisch en vlug verwijderd tussen de leden onderling (en intussen worden zij veelal opgetrokken voor buitenstaanders), en het gevolg is opzienbarend voor de gehele wereld.

Arbeidskrachten bewegen zich vrijelijk van het ene volk naar het andere; er is onderlinge vermenging zoals Europa nog nimmer heeft gekend.

Dit stoute experiment heeft op de verbeelding van de Britten gewerkt. Zij hebben eveneens laten blijken dat zij bereid zijn iets van hun nationaliteitsgevoel te laten vallen in ruil voor economische en politieke voordelen binnen de Common Market.

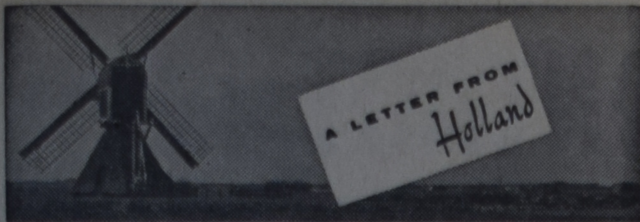
De huidige Canadese regering heeft zich tegen Engeland's aansluiting openlijk verzet met het oog op een gedeeltelijk verlies van afzetgebied, hetgeen volgens vele industrieëlen meer denkbeeldig dan werkelijk is. De regering heeft tijdens de Commonwealth Economic Conference in Acca ronduit verklaard dat Engeland voor de keus stond: of de Commonwealth of de Common Market. Dit standpunt van Canada heeft in Engeland niet veel sympathie ontvangen.

Tegen deze achtergrond moet de aankomst van Viscount Amory in Ottawa gezien worden. Hij moet de Canadese regering en het Canadese volk tot andere gedachten brengen. Als zijn eerste speech toonaangevend moet worden geacht, dan is er grote kans dat hij daarin slaagt.

Het schijnt dat de Hoge Commissaris morele steun in de Verenigde Staten vindt. Bij onze zuiderburen is een duidelijke tendens merkbaar om handels- en economische belemmeringen tussen de Westerse landen te reduceren.

Tot nu toe is Canada het grootste struikelblok. Zonder de medewerking van Canada zal het voor Groot Brittanie moeilijk zijn de Commonwealth te overtuigen van de voordelen, die het gevolg zullen zijn van haar toetreding tot de Common Market. Canada heeft de strijd tegen zulk een toetreding geleid en zou zulke ingrijpende belemmeringen kunnen opwerpen, dat de Common Market Engeland niet eens meer toelaten willen. Maar de Britten kunnen dit niet over zich laten komen. Indien dus Canada zijn houding niet wijzigt, zou dit het einde van de Commonwealth kunnen betekenen.

Groot Brittanie moet toetreden tot de Common Market en daarin moet Canada hem helpen. Ziedaar de boodschap die Viscount Amory komt brengen en die tot ons allen is gericht.

door Mej. Tjits Veenstra

De naam Calvinist-Contact is in de laatste week van oktober in ons land heel vaak genoemd. De heer A. Borstlap heeft voor de N.C.R.V. het ontslag van de heren Bonvanie en De Haan in een voorstad in Toronto besproken. Hij was zeer verontwaardigd, dat deze mensen in Canada werden ontslagen, omdat zij geen maandelijkse bijdrage wensen te betalen aan de socialistisch gerichte National Union of Public Service Employees. Hij noemde als bron van dit bericht Calvinist-Contact. In het weekblad van de C.N.V. "De Gids" stond een artikel over deze zaak, waarin ook de naam van ons blad werd genoemd en dit artikel is weer in de christelijke dagbladen besproken. Ik was echt een beetje trots op ons blad. Men stelt hier, dat de Canadese grondwet toch vrijheid van vereniging geeft, en dat de rechterlijke uitspraak derhalve in strijd is met de Canadese grondwet.

Overal in ons land zijn protestbetogingen gehouden tegen de zware kernexplosie van de Russen. Ze verliepen overal ordelijk en rustig. Op 2 november heeft heel Nederland tussen een uur en twee minuten over een 's middags 2 minuten stilte in acht genomen als een zwijgend protest. Deze actie ging uit van alle vakbonden en van alle politieke partijen behalve de communisten. De regering keurde ze onmiddellijk goed. De treinen, trams en bussen hebben 2 minuten stil gestaan. Evenals bij de herdenking van de gevallenen luidden de klokken vooraf en er na, in Amsterdam brandden zo lang de straatlantaarns.

De synode van de Nederlandse Hervormde Kerk heeft de Wereldraad van Kerken verzocht om Rusland te vragen de explosies onmiddellijk te staken en aan de Westelijke mogendheden om hun terughoudendheid te bewaren. In de kerken wordt overal gebeden voor de vrede. Maar zondag zei dr. v. d. Linden in de Broedergemeente in zijn preek, dat wij nooit moesten vergeten dat de samenbundeling van christelijk denken en christelijk bidden een oneindig grotere kracht betekende dan die van de Russische superbom. En dat is waar. We staan er alleen maar zo zelden bij stil.

Er wordt dan ook alom in de kerken voor de Assemblee van de Wereldraad van Kerken gebeden hier: in speciale bidstonden of zo maar bij het lange gebed. Ook de R. K. kerk heeft er in ons land een speciale gebedszondag gehouden.

En ondertussen gaan wij rustig voort met het bestuderen van de richtlijnen voor zelfbescherming, slaan levensmiddelen in, zorgen dat er slaapzakken klaar liggen, dat we vruchtensappen in huis hebben. Maar tegelijkertiid bestuderen wij ook de pas uitgekomen reisgidsen voor de wintersport. Want niemand houdt er rekening mee, dat het echt oorlog zal worden. We leven wel in een vreemde tijd.

Maandag 6 november werd ons land opgeschrikt door een afschuwelijke moordzaak. De vorige week vond een metselaar, toen hij een kippenhok moest bouwen in de tuin van de familie H. te Baarn een paar botten. Hij waarschuwde de politie. Het bleken resten van een menselijk geraamte. Eerst meende men, dat het lijk in de oorlog was begraven, maar onderzoekingen toonden, dat het nog geen jaar oud was. Maandag zijn de 18-jarige Boudewijn en de 17-jarige Ewoud H. gearresteerd met de 18-jarige Henk W., zi; worden verdacht hun 15-jarig vriendje Theo Mastdijk eind juni te hebben vermoord, omdat ze bang waren dat hij hen zou verraden.

Volgens de verklaringen van de verdachten hebben ze de jongen eerst proberen te vergiftigen, toen te wurgen en hem eindelijk met een hakbijl de hersenen ingeslagen. Daarna hebben ze het lijk in een oude waterput gegooid en er ongebluste kalk overgestort.

Ewoud en Henk schijnen te hebben bekend, maar Boudewijn blijft ontkennen.

De politie beschouwd hem als een der hoofdschuldigen. Maandagavond wist Boudewijn uit het politie bureau te ontsnappen, maar hij is woensdagmiddag weer gegrepen. De officier van justitie te Amsterdam heeft het onderzoek nu in handen genomen.

Een employé van de Amsterdamsche Bank te Amsterdam is er in de laatste week van october met zeshonderdduizend gulden vandoor gegaan. Het was de zoveelste verduistering bij deze bank, de Nederlanders noemen de Amsterdamsche Bank daarom de eerste bank met zelfbediening. Op 27 oktober is de employé in Baden-Baden in Duitsland gearresteerd. Hij bekende er met bijna 8 ton vandoor te zijn gegaan. Hij deed samen met een Parijse groothandelaar in jenever en sigaren. Deze werd op 4 november in Madrid gearresteerd. Het meeste geld staat nog op diverse banken in het buitenland.

De Haagse politie heeft de 23-jarige schilder H. B. gearresteerd, hij heeft in 2 jaar tijd 142 vrouwen op stille plekjes van haar fietsen getrokken en van haar tasjes beroofd. Hij beschouwde het als een vrije-tijdsbesteding en probeerde anderen voor zijn liefhebberij te winnen. Dat is hem gelukt bij een 24-jarige bankwerker, die hem in 19 gevallen heeft geholpen, drie andere jonge mannen schrokken er voor terug, omdat de vrouwen bij hun val tegen de straat vaak verwondingen opliepen.

Verder zijn er nog 2 kindermoordenaars en één jonge man die zijn ouders had vermoord tot 15 jaar gevangenisstraf en beschikbaarstelling van de regering veroordeeld. De 29-jarige Amsterdamse stuurman H.W.R. is in Chester (Engeland) tot levenslang veroordeeld, omdat hij een Engels dienstmeisje zou hebben vermoord. Hij ontkent echter. U klaagt dan wel eens, dat Canada een gevaarlijk land is, maar zoals u ziet, is het hier in Nederland ook geen paradijs.

De regering heeft een garantieprijs vastgesteld van ƒ28.10 per 100 kg melk met een vetgehalte van 3.70% voor een hoeveelheid van 5.1 miljard kg melk, een verrekenprijs voor consumptie melk van ƒ 29.40 per 100 kg en ƒ 10 millioen voor verbeteringen in de productieomstandigheden in de duurstwerkende gebieden. De Christelijke Boeren en Tuindersbond heeft er zijn tevredenheid over uit gesproken. Voor ons betekent het, dat de straatprijs van de melk gelijk blijft.

Eenenveertig jonge boeren hebben op 5 km van Otterloo gedongen naar het Nederlandse kampioenschap ploegen in een stromende regen. Bij de rondgaande ploegen kreeg A van Dijk uit 's Heer Arendskerke 322 punten, J. H. Burgers uit Zevenbergschehoek 321 punten en C. P. L. de Jager uit Wolfaartsedijk 316 punten. Voor de links en rechts rondgaande ploegen waren de 3 winnaars: R. van Putten uit Dirksland (403 p.), G. Zwaal uit Barendrecht (401 p.) en C. Hermans uit Wagenberg (389 p.). Zij kregen een medaille en een horloge en ze mogen het volgend jaar deelnemen aan de Wereld Ploeg Olympiade, die dan in Dronten, in de polder Oostelijk Flevoland, zal worden gehouden. Daar mogen ze 14 dagen gratis logeren.

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

ON YOUR WAY

PRAYER FOR PUNISHMENT

Revelation 6:9, 10

When the Lamb of God breaks open the seals of that Book in God's Hand, He sets in motion a number of events that take in all people and all places of the world. The rider on the white horse brings in the spread of the Gospel of Christ. Under the next three and the sixth seals we are shown how the whole world is involved in salvation and judgment. But right in between this description of God's coming into the world there is the contents of the fifth seal — we are stopped in our earthly tracks to see what is happening in heaven. Persecution on earth brought the souls of martyrs into heaven. And behold, those souls now cry for judgment.

Those souls, they disturb us on our every-day way. They remind us what happened to the simple believers who had a testimony. They were not the loudest among the Christians of their day. But they did stick to their spiritual guns: they held their testimony. The result: they were butchered like animals.

Fearful, to think that these souls call for judgment. Fearful, to think that they must wait until more martyrs fall under the hatchet of the modern bully. Fearful, to think that we prove every day that we are not ready to hold the line of faith as these martyrs did. Fearful, to think that we must hold that line of principle in an age when mankind is systematically shoving Jesus Christ out of their life and work. Fearful, to think that the unbeliever demands from us that we put up with his wicked s.orn of God, while he puts the thumbscrews of persecution on us.

But out with fear, Mr. Christian. Those martyrs in heaven are not sorry. What is more, Christ is not sorry for putting you to "all this trouble". But He does gird you with His strength: He goes on, conquering and to conquer. He is the only One who was worthy to open God's Book. Now He is the only One who brings all things to their finish and completion.

Afraid to lose your shirt? You'll loose you life!

But read on in Revelation 6: those men whom you fear and look up to — they are all crying with fear of . . . the Lamb. You had not looked for that turn of events? Those men now are possessed with a sense of the nameless nothingness of their great deeds! And they crawl for Christ. As those martyred souls have prayed, so it happens!

Read your newspaper, by all means. But read also the advance newsrelease from the Lamb of God in heaven. He tells you that things are not what they seem to be. He gives you the courage of faith to *act* on Christ's Word in His Way.

Arie G. Van Eek

Maritime Matinee

Het is moeilijk voor te stellen dat na een goede nachtrust, ons niet een hartig ontbijt (ham and eggs) zou wachten. Tussen haakjes, om zuinigheidsoverwegingen behoeft u hier stellig niet op uw breakfast te bekrimpen, back-bacon kost 90¢ per pond en de eieren (cracks) 70¢ twee en half dozijn. Nog moeilijker kunnen wij ons voorstellen dat ons Maritime lijfblad, The Halifax Chronicle-Herald, niet in de brievenbus zou zijn te vinden bij het ochtend krieken.

Wij zijn heus heel aardig aan ons canadese nieuwsblad gewend, en de neutrale (?) berichtgeving hebben we nu eenmaal geaccepteerd, zoals wij zovele zaken, vaak oncritisch en zonder bewuste positie-keuze, hebben overgenomen of ons daar bij neergelegd. Wie van ons maakt zich nog druk om een christelijke pers en nieuwsdienst? Zouden we anders Calvinist-Contact niet meer daadwerkelijk steunen en nieuwe abonnees zien te winnen?

Hoewel wij het dus verre van eens zijn met al het commentaar dat de Chronicle-Herald ons brengt op de vroege morgen, toch gevoelen wij dat zonder het medium van berichtgeving, wij de polsslag van het canadese leven niet kunnen aanvoelen, en dus ook niet onze taak en roeping in dit grote land verstaan.

Hoewel wij dus menen dat we wel het een en ander gewend zijn, is de Chronicle-Herald er toch in geslaagd om ons in grote verbazing te brengen. Wij hebben zelfs onze ogen uitgewreven om te zien of het werkelijkheid was, wat we lazen. Maar heus het stond er, zwart op wit, (en ik vertaal): "De vlijt, kennis en vasthoudendheid van de Nederlanders zijn legendarisch". Hollandse immigranten legendarische figuren?? En u weet wel wat "legendarisch" betekent, namelijk: befaamd, fabelachtig beroemd; doen denken aan fabels waarin personen dingen doen, die verre boven het normale uitgaan. U vraagt zich af wie dan toch wel die immigranten zijn, die zulk een naam hebben gemaakt. Bent u dat of ik? Zijn het misschien de befaamde nederlandse bruggenbouwers of dijkwerkers, zijn het de kunstschilders of de wijsgeren of de theologen? Het spijt me u te moeten zeggen, maar dat is niet het geval. De legendarische Nederlanders in Canada zijn de Nederlandse boeren. En waarom zijn deze mensen zo befaamd? Wel omdat zij, volgens de Chronicle-Herald, "industrious" zijn, "people with knowledge en tenacity of purpose". Ja het is waar, de ijver, de kennis van zaken en een taaie volharding hebben onze boeren een naam gegeven, ik zou haast zeggen een naam boven elke andere naam in Canada.

Laat ik u duidelijk maken waarom het nieuwsblad in Halifax zo roemt over die "dutch farmers". Wij hebben in de Maritimes bezoek gehad van vijf boeren uit Ontario. Met grote regelmaat komen nederlandse boeren uit Ontario, op kosten van de regering, een kijkje nemen in de Maritimes. Ja, zelfs van uit het verre westen bereiken ons brieven van mensen die grote belangstelling tonen voor dit jonge en opkomende land.

Waarom zijn die farmers uit Ontario zo geinteresseerd in de Maritimes? Dat hangt weer samen met enkele uitlatingen van de Agriculture and Marketing Minister Mr. E. D. Haliburton. Mr. Haliburton heeft namelijk zeer duidelijk verklaard, dat in Nova Scotia alleen "approximately 40.000 acres of some of the most fertile and the most valuable soil in the world is to be found". En wanneer we dan daarbij nog bedenken dat in de Maritimes de prijs van die kostelijke grond slechts een derde bedraagt van de prijs die u vandaag in Ontario moet betalen, dan zal het u duidelijk zijn, waarom gezelschappen uit Ontario met grote regelmaat naar de Maritimes reizen. De mensen willen zelf wel eens zien of het allemaal waar is wat hun wordt verteld, en geef hun eens ongelijk.

Hoewel een en ander heel aardig klinkt, zit er toch ook een tragische zijde aan deze zaak. Het is namelijk de legendarische nederlandse farmer die de mogelijkheden in de Maritimes niet alleen ontdekt, maar die ook weet te exploiteren, terwijl de canadese boeren daar niet in zijn geslaagd. In plaats van met inzetting van alle krachten dit vruchtbare land in cultuur te brengen is de helft nog niet ontgonnen, terwijl toch de Maritimes het oudste landbouw gebied is in Canada. Een zaak van te weinig vraag, zegt U? Hoort u eens wat de Chronicle-Herald zegt: "Despite the magnificent opportunities for farming which abound in Nova Scotia, and the challenge inherent in a statistic which shows, for example, that we consume 43.000.000 pounds of beef annually but produce only 17.000.000, our own people have been slow to realize the possibilities".

Ook hier lezen wij de courant in het licht van boven en hebben wij opnieuw verstaan onze roeping om mee te werken aan de bewoning en ontginning van dit grote en rijke land, om alle schatten van bodem en cultuur tot ontwikkeling en ontplooing te brengen tot eer van God en Zijn grote Naam.

Nu we toch bezig zijn met de agrarische aspecten van de Maritimes, willen wij u iets vertellen over ons bezoek aan de "million dollar farm" van Canada. Met deze million dollar farm wordt bedoeld onze kleinste provincie in Canada, Prince Edward Island. Een bezoek aan dit fraaie eiland is dubbel en dwars de moeite waard. Wanneer u niet per vliegtuig reist, kunt u dit eiland alleen bereiken via de grote veerboten, die zowel vanaf New Brunswick als vanaf Nova Scotia regelmatig op en neer varen. Het eerste wat u opvalt, wanneer u Prince Edward Island betreedt is de rode kleigrond, en het tweede de welvarende indruk van de mensen die daar wonen. Het zachtglooiende landschap, de inhammen en baaien, de dennebomen die vaak in lange, dunne rijen het grasland omzomen, geven aan dit stukje Canada een eigen bekoring en charme.

De boerderijen zijn wit geverfd, afgezet met rode deuren, gevels en luiken. Zelfs de schuren en stallen hebben dit zelfde rood-witte kleurenpatroon.

De rode kleigrond is buitengewoon geschikt voor tuingewassen en aardappelen. De afgelopen jaren hebben de boeren heel goed verdiend in de aardappelen. Dit echter tot ongenoegen van de handelaren, die nu de handen in een hebben geslagen en de prijzen drukken. De boeren hebben nu hun kelders volgestopt met aardappelen en wachten af wat er gaat gebeuren. Zou hier een goede farmers-organisatie geen uitkomst zijn, en ligt hier niet een terrein braak? Wij zijn dan ook dankbaar dat de vertegenwoordiger van de CLAC, Mr. G. VandeZande ons deze maand een bezoek komt brengen. Op uitnodiging komt hij op zes verschillende plaatsen in the Maritimes ons voorlichten inzake de roeping en taak die wij hebben op het terrein van de arbeid. Het is opvallend te bemerken dat juist in dit jonge en opkomende gebied, waar de grote arbeids-organisaties nog niet alle arbeidsterreinen beheersen er een verlangen is onder de immigranten om nu de grondslag te leggen voor een gezonde arbeidsorganisatie.

Of wij hierin zullen slagen? Wij doen wat onze hand vindt om te doen, en Hij die ons roept zal de wasdom geven.

Ons bezoek aan het eiland was van korte duur, maar de hartelijkheid en de arbeidsvreugde van deze mensen hebben ons verwarmd. Op de grote veerpont die ons teruggebracht hebben wij zitten peinzen over die Nederlandse immigranten die daar wonen en werken, en die bewaarheid maaken, wat zo uitdagend stond te lezen op een wandbordje in de eetzaal van de boot:

If it's difficult, we do it immediately

If it's impossible, it takes a little longer.

Blue-nose

ZULLEN WIJ HELPEN

"The United Way"?

door Dr. R. KOOISTRA

III.

In ons voorgaande artikel hebben we ons in hoofdzaak beziggehouden met de vraag naar de propaganda voor United Appeal, Community Chest of Red Feather Campaign. Maar we willen thans nog enkele andere vragen in dit verband aan de orde stellen. Allereerst deze:

Hoe effectief is "giving the united way"?

Laten we beginnen met het totaal beeld van de actie. Er is een toenemende opbrengst. In 1945 was het $ 7.000.000 en in 1960 klom het bedrag tot $ 31.000.000. Maar gelijk William C. Heine in Maclean's (May 20, 1960) opmerkt: "There has also been inflation, a multiplicity of new charitable organizations, and a growing need for private welfare assistance." Hoewel $ 31.000.000 werd bijeengebracht konden slechts 34 van de 106 Canadese "drives" het begrote bedrag opbrengen. Dat betekent dat slechts in 34 plaatsen aan de verschillende organisaties kon worden uitgekeerd wat hen was toegekend, nadat de door hen ingediende budgets al tot het uiterste beknibbeld waren.

Bij het stellen naar de vraag van de effectiviteit van de campagnes menen we dat dit aspect voorop dient te gaan. Kunnen de liefdadige organisaties op deze wijze voldoende geholpen worden? Daar dit nu blijkbaar niet het geval is, zijn er meer en meer van die instellingen, die maar liever willen terugkeren naar de vroegere situatie, die immers werd gekenmerkt door het feit dat elke organisatie haar eigen afdeling had voor fund-raising en een eigen "plan-de-campagne" uitwerkte. Dit vervult andere van die organisaties weer met schrik en geeft de bevolking de vrees dat we zullen terugkeren tot een systeem dat gelijkt op een "jungle warfare expensive and punishing." (W. C. Heine).

Hoeveel is $ 31.000.000?

Het lijkt een heel groot bedrag. Het is niet zo groot echter als men het vergelijkt met de onkosten van het werk dat men daarmee wil doen.

Het kost nogal enige moeite om dit bedrag bijeen te krijgen. In hoofdzaak volgt de actie drie wegen van het verzamelen van fondsen. Allereerst worden de bedrijven gevraagd om een bedrag ineens. Dit bedrag kan dan natuurlijk van het totaal bedrag der gemaakte winst worden afgetrokken bij de berekening van de belasting, die betaald moet worden. Daarnaast worden de werkers in de bedrijven verzocht een deel van hun loon af te staan voor deze zaak. Tenslotte is er nog een huis-aan-huis actie, die ook de gezinnen in staat wil stellen mee te doen. Op deze wijze zijn er dus vele gevallen, waarin de "appeal" tot dezelfde mensen komt uit verschillende richtingen. Het mooie bedrag van $ 31.000.000 werd in 1960 bijeengebracht, maar dit betekent bij lange na niet dat heel de bevolking daaraan evenredig heeft bijgedragen. In London, Ont. bijvoorbeeld werd 84 percent van het totale bedrag bijeengebracht door 15 percent van het totale aantal van hen die aan de actie deelnamen en we weten helaas niet hoe de verhouding ligt tussen het aantal deelnemers en de totale grootte der bevolking.

Een eenvoudige berekening.

Wel kunnen we een eenvoudige berekening maken. Die $ 31.000.000 betekent naar ruwe schatting ongeveer $ 2.— per hoofd van de bevolking. United Appeal werkt met vele vrijwilligers en beweert dat daardoor haar kosten van operatie bijzonder laag zijn. Bij de particuliere liefdadigheid, zoals die vroeger werd beoefend, zouden deze kosten 15 tot 50% van het totale inkomen bedragen, terwijl dit bij United Appeal slechts 8% is. Nu is 8% van $ 31.000.000 toch nog een heel bedrag en het is daarom ook te betreuren dat van de $ 31.000.000 er een bedrag van $ 2.480.000 aan de strijkstok der organisatie blijft hangen. En dit zijn bij lange na niet alle gemaakte onkosten. Daarnaast stellen vele bedrijven sommige van hun werkers gedurende verscheidene uren vrij om aan de organisatie van de United Appeal kosteloos mee te werken.

Dit brengt ons dus tot de vraag of het resultaat werkelijk wel al de moeite en inspanning, die ermee gepaard gaat, waard is.

United Appeal en Taxes.

In de artikelen die over het werk van United Appeal geschreven worden, wordt dan ook herhaaldelijk van het belasting-apparaat melding gemaakt, als een andere mogelijkheid. Men wil niet terug naar de veelheid van vroeger (al de afzonderlijke campagnes van de verschillende liefdadige organisaties, die bovendien snel in aantal toenemen), de tegenwoordige eenheid bevredigt niet, daarom werpt men thans een hoopvolle blik op de overheid. Zou die misschien iets kunnen doen?

Laten we eerst de $ 31.000.000 van de United Appeal eens vergelijken met het inkomen van de overheid. Ik kan hier helaas geen afgerond beeld geven. Ik ontleen mijn gegevens aan het boekje Canada 1961. Voor 1960 staat daarin opgegeven als inkomen van de Federale regering $ 5.289.751.209, maar voor de Provinciale regering heb ik als laatste inkomen dat van 1959, wat $ 2.178.869 bedroeg, terwijl ik voor de Municipalities op 1958 moet terugvallen en daarvoor een bedrag van $ 1.550.000.000 kan noteren. Tel ik nu de verschillende bedragen bij elkaar, dan krijg ik een totaal belasting-inkomen voor Canada van $ 17.018.620.209, waarbij men in rekening moet brengen, dat de constituerende bedragen van verschillende jaren zijn en veilig mag aannemen dat het totale bedrag voor 1960 nog wel iets hoger zal blijken te liggen. Maar het bedrag helpt ons toch voor de vergelijking van grootte (hoegrootheid). Tegenover een nationaal belastinginkomen van ruim $ 17.018 millioen dollars staat een inkomen van de United Appeal actie van een $ 31 millioen dollars.

Het is heus geen wonder dat men met deze cijfers voor ogen gaat vragen: zou het niet veel effectiever en waarschijnlijk ook goedkoper zijn, als de overheid deze $ 31 millioen er ook maar bij nam? Wat zullen we ons nog langer uitputten deze $ 31 millioen uit de zakken van de toch al niet te gewillige gevers te kloppen. Een trouwe medewerker aan de United Appeal vergeleek zichzelf reeds bij een **bludgeon**, een knuppel of ploertendoder.

In London, Ont. heeft Mr. William C. Heine berekend dat voor die stad het totale bedrag, nodig voor de verschillende liefdadige instanties, kan opgebracht worden door 2.5 mills aan de belasting op eigendom toe te voegen. Dat komt neer op een bedrag van ongeveer $ 12.— per jaar voor mensen, die een $ 14.000 ranch woning in de buitenwijken bezitten. Het betekent dus ongeveer één dollar per maand voor mensen met zgn. betere inkomens.

Bezwaren?

Al het bovenstaande brengt evenwel de zaak niet tot een oplossing. Het is wel gemakkelijk te zeggen, dat de particuliere liefdadigheid gefaald heeft en dat ook de verenigde liefdadigheid niet de gewenste oplossing heeft gebracht en dat we ons daarom nu maar moeten richten tot "vadertje" of "moedertje" Staat, maar dat neemt niet weg dat er aan deze handelwijze ook een principiële kant zit. Mogen we die kant uit? Zullen we daar goed aan doen?

De conservatieven zullen zich daartegen verzetten, terwijl de progressieven deze oplossing zullen bepleiten. U ziet uit de voorgaande zin, hoe de Progressive-Conservative Party eigenlijk, wat haar naam betreft, de historische verschillen binnen de éne partij zoekt onder te brengen. De gedachte die hierachter ligt, is er één van zuivere opportuniteit. Er valt iets te waarderen in het conservatisme (behoud van particulier initiatief), anderzijds is er progressie (de verantwoordelijkheid van de staat is groeiende), laten we dus de beide uiteinden van het touw in de éne hand houden van de Progressive-Conservative Party en trachten het juiste midden en vooral het practische evenwicht tussen beide beschouwingen te vinden. Daarmee wordt de partij een partij van opportuniteit en een practisch afwegen van de verhoudingen zoals ze vandaag liggen: men kan niet méér conservatief zijn, dan de progressieven kunnen toestaan en niet méér progressief, dan de conservatieven op zijn meest kunnen verdragen.

Zo kan het dan ook gemakkelijk gebeuren, dat men tien jaar geleden nog afkerig stond tegenover een subsidiëring van liefdadige instellingen door de regering en thans veelal bereid is extra belastingen voor dit doel voor te stellen.

Rev. Jenkins merkt dienaangaande op: "Health and welfare organizations, including hospital groups, Big Brothers, Children's Aids family agencies, and others, should get their funds from taxes. These are not charities; they are community necessities. And we all know they are."

Een volgend maal willen we trachten ons eigen standpunt te formuleren.

S.S. "NIEUW AMSTERDAM" IN DOK

In de komende twee maanden zal het voor velen onzer zo bekende Holland-Amerika Lijn schip "Nieuw Amsterdam" een ingrijpende modernisering ondergaan. Begin October werd het in het droogdok opgenomen voor de gebruikelijke vier-jaarlijkse inspectie, gedurende welke tevens de verbouwing zal plaatsvinden.

Reeds enkele uren na aankomst in Rotterdam werd op het schip een aanvang gemaakt met de verbouwing. Een groot deel van de inventaris ging voor survey van boord, waaronder 600 eetzaalstoelen, 500 huttapijten, 3 ton gordijnen en ongeveer 25.000 stuks tafelbestek. Inmiddels hebben reeds vele tussenwanden plaats gemaakt voor een nieuwe indeling.

Zoals bekend, zal de "Nieuw Amsterdam" na de verbouwing een 2-klassenschip zijn, waarvan de toeristenklasse volkomen gemoderniseerd is. Vele technische en decoratieve verbeteringen zullen ook in de Eerste klasse worden aangebracht, die echter haar statige karakter geheel zal behouden.

Survey en modernisering zullen 3½ maand in beslag nemen, waarvan het schip 3 à 4 weken in dok zal doorbrengen. Op 18 Januari 1962 zal een verjongde "Nieuw Amsterdam" naar New York vertrekken.

Onder de SCHEMERLAMP

Beste Lezeressen,

U zult het, zelf tot het zwakke geslacht behorend, volkomen begrijpen, dat ik me interesseer voor wat vrouwen in andere werelddelen dragen, doen en . . . schrijven. Dat geldt wel in het bijzonder van de vrouwen in ons oude vaderland. Niet graag zou ik de kost geven aan de velen onder U, die nog steeds het maandblad lezen van de Nederlandse Christen Vrouwenbond en andere organisaties, want ongetwijfeld zou ik dan morgen met een bakje schoenveters langs de deuren gaan!

Nu heeft een van onze zusters overzee drie artikelen geschreven, — niet in een vrouwenblad ditmaal, maar in het Centraal Weekblad van de Gereformeerde Kerken — die ik graag onder Uw aandacht wil brengen. De schrijfster is Mevr. F. T. Diemer—Lindeboom, een rechtsgeleerde, die zich specialiseert in zaken voor de kinderrechter. Mevr. Diemer's naam is in Nederland in wijde kring bekend door haar artikelen, ook in C.W., waarvan zij een vaste medewerkster is.

Het is uiteraard onmogelijk om hier haar hele betoog over te nemen en ik zal dan ook hier en daar een greep moeten doen. Mevr. Diemer begon haar serie met de vraag: "Doen wij het beter dan Rome?" en vervolgde: "Wij moeten er niets van hebben, dat de Rooms Katholieke kerk aan het spreken van haar hoogste gezagsdrager, de paus, wanneer dit geschiedt op topniveau (ex cathedra) het predicaat van onfeilbaarheid toekent. Elk kind in onze kerken kan vertellen, hoe fout dat wel is. Onfeilbaar gezag komt slechts toe aan de bijbel, aan de Schrift alleen. Aan de boeken van het Oude en Nieuwe Testament, waarvan de inhoud door de kerk als een canon, als een regel van geloof en leven is erkend.

"Zo is de leer. Maar is zo ook het leven onzer kerken? Is in de kerkelijke practijk onfeilbaarheid en goddelijk gezag niet verder uitgebreid? Ik bedoel dat bijzondere catechisatieboekje van Olevianus en Ursinus, dat aan zovele gelovige tijdgenoten en latere geslachten tot zegen is gesteld. Neen, officieel gecanoniseerd is het zeker niet. Ware dit wel het geval geweest, de plaats, die dit kleine vraag- en antwoordboekje inneemt (ondanks dat kritiek mogelijk is en ook geoefend wordt) zou er onmogelijk groter door kunnen zijn geworden. Eerder iets bescheidener. Immers sinds onheuglijke tijden is de helft van de geregelde kerkdiensten gereserveerd voor preken vanuit deze Heidelbergse catechismus. Zeker, op christelijke feestdagen bestaat er tegenwoordig, al dan niet stilzwijgend, ontheffing van de verplichting deze leerregels te behandelen. Maar dat heeft wel eens anders gelegen.

Wat aan officiële canonisatie ontbreekt, wordt aan dit geschrift 66-voudig gecompenseerd door de geldende verdeling der preekstof. Niet eens, maar elk jaar opnieuw. In elk kerkelijk jaar, dat naar deze orde verstrijkt, slaat de balans tussen Schrift en catechismus sterker door naar de kant van de laatste. Onze traditie heeft veel meer gedaan dan canonisatie ooit had kunnen bewerkstelligen. Dan ware aan dit boekje een plaats ingeruimd naast de geschriften van de profeten en de apostelen. Nu steekt het in verkregen aandacht torenhoog boven de canon uit. De uit de bijbel geëxtraheerde leerregelen, 17 bladzijden druks, leggen beslag op evenveel tijd in de gemeentediensten, als aan de bijna 1200 bladzijden, 66 boeken van de Heilige Schrift tesamen zijn toegemeten.

Dat is wat! Terwijl de rijkdom van het directe Woord Gods zo groot is, dat gans een mensenleven nog te kort is om alle daarin verborgen schatten op te delven, moet in vrijwel de helft der samenkomsten een afgeleid geschrift centraal in de aandacht staan. Intussen kan het best zijn, dat bepaalde bijbelboeken als zodanig buiten de aandacht blijven en grote gedeelten uit Gods Woord in 't geheel niet, andere uiterst sporadisch geopend worden. Des te wonderlijker is het voorschrift, dat regelmatig en systematisch elk jaar weer de ganse Heidelberger uit de verf moet komen. Daarvoor is deze magistrale compositie niet bedoeld geweest.

Olevianus en Ursinus zouden waarschijnlijk zelfs de eersten zijn geweest om hiertegen te protesteren. Wat zij gedaan hebben, is in kort bestek een formulering geven van de stand van resultaten van het reformatorisch onderzoek hunner dagen naar de inhoud van de bijbelse boodschap. Stellig zouden zij geschrokken zijn van de unieke plaats, die hun geschrift is gaan bekleden in de samenkomsten der gelovigen, waardoor gesuggereerd wordt, dat daarin alle aspecten van het evangelie in goddelijk evenwicht en volmaakte afronding voorgoed afdoende en uitputtend tot uitdrukking zijn gebracht.

De overheersende plaats, eraan toegekend, geeft een aanzienlijke beknotting van de mogelijkheden om zelfstandig en regelrecht vanuit de oorspronkelijke bron de diepten van rijkdom, van wijsheid en van kennis Gods, de ondoorgrondelijkheid en de onnaspeurlijkheid van Zijn wegen te doorvorsen, Rom. 11 : 13. . . . werkt de opvatting in de hand, dat alle schakeringen van de geopenbaarde wijsheid Gods daarin op volmaakte wijze binnen het gezichtsveld zijn gebracht. . . . is geen uitnodiging om nieuwe peilingen te doen naar al wat God heeft bereid voor wie Hem liefhebben, wat in geen mensenhart is opgeklommen, 1 Cor. 2 : 9. We kunnen dankbaar zijn voor mannen als Olevianus, Ursinus, Guido de Bres, en voor hun uiterst waardevolle geschriften. En dan toch tegelijk zelf doorgaan verder te delven, omdat nog steeds niet alle schatten naar boven zijn gehaald.

Doen wij met het verplicht stellen van catechismusprediking op vrijwel elke Zondag in wezen niet precies, waar artikel 7 van de geloofsbelijdenis tegen waarschuwt: Men mag ook gener mensen schriften, hoe heilig zij geweest zijn, gelijk stellen met de Goddelijke Schriften? Waarom toch dit juk, waaronder vele dominees en gemeenteleden — de eersten het meest, want zij kunnen zich niet onttrekken — gebukt gaan?

Bij mijn weten ontkomt op catechisatie geen enkele jongere aan de opdracht de vragen en antwoorden van de catechismus letterlijk uit het hoofd te leren. Dat is geloofsopbouw voor het leven! Ja, zou het? Ik denk als b.v. het Geref. Sociologisch Instituut daar eens een peiling naar zou doen, het resultaat schrikbarend negatief zou blijken. Niet omdat de inhoud van de catechismus niet goed is, maar omdat de vorm, waarin de stof gegoten is, een ontzaglijke belemmering vormt om deze tot verstand en hart te doen doordringen. Dat is geen wonder. Want die vorm draag alle kenmerken van het levensgevoel van vier eeuwen terug. De catechismus is als een sieraad, samengesteld uit een verzameling edelstenen, in oud-modische zetting gevat. Leg zo'n glansloos sieraad aan een moderne edelsmid voor en als men hem vrijheid geeft, zal hij de oude voegingen geheel verwijderen en de stukken in een zo simpele vatting samenvoegen, dat een juweel ontstaat waarin elk kostbaar onderdeel in volle schoonheid uitkomt.

Ik heb onderzocht in hoeverre de inkleding van de leerstof zich leent om het beoogde doel van geloofsopbouw te bereiken en ben toen niet weinig geschrokken! Volgt een aantal Zondagen, waarvan het antwoord in één zin is samengevat, zinnen van 64 tot 120 woorden). Er zou nog doorheen te komen zijn, als ze vloeiend van bouw en gemakkelijk in het gehoor liggen, maar daar is geen sprake van. Niet zelden wordt de essentie van vijf, zes teksten in één zo'n zin gecomprimeerd. Lieflijke herinneringen der jeugd? Nee. Langs deze weg, in het leven gelukkig de enige niet, bereikt weinig het hart. "Uit de mond van

(Vervolg op pag. 6)

D. VAN DER STOEP

Zijn dat uw kinderen?

(30)

Hij broeit op een oplossing en vindt er een. Hij heeft geen zoon. Maar hij heeft een zelfstandige dochter. Waarom zou hij haar er niet inhalen. De grootste hinderpaal — dat is hijzelf — is nu uit de zaak verdwenen. Hij veert weer op en schrijft aan Mies of ze niet eens overkomen wil. Hij heeft een belangrijke zaak met haar te bespreken.

Jan schrijft ook een brief. Hij kan de onzekerheid niet langer verdragen. Hij wil er nu eindelijk eens haring of kuit van hebben, wat Mies met hem voor heeft. Hoe lang is dat telefoongesprek nu al weer geleden en elke dag daarna heeft hij op het een of ander wonder gewacht. Misschien is Mies het hele gevalletje al weer lang vergeten en leeft ze daar in die andere stad alle dagen vrolijk en prachtig, zonder zich van Jantje wat aan te trekken. Maar dan zal hij toch eens wat van zich laten horen. Hij schrijft: 'Beste Mies, als ik een brief van mijn moeder ontvang, schrijft ze steevast aan het begin: Deze is dienende om u mee te delen, dat wij nog goed gezond zijn en hoop van u hetzelfde. Welnu, d e z e is dienende om u mede te delen, dat ik je nog steeds liefheb en hoop van u hetzelfde. In de tweede plaats is deze dienende om je mede te delen, dat je het me wel erg moeilijk maakt, nu je me, na het interessant telefoongesprek van een paar weken geleden, helemaal zonder taal of teken laat. Dat mag je me eigenlijk niet aandoen, want je begrijpt toch wel, dat dit gesprek de hoop — die ik trouwens nooit verloren had — weer levendig heeft gemaakt. Ik loer op elke post en maak me schuldig aan allerlei verwensingen aan het adres van deze brave rijksbeambten, die het toch ook niet helpen kunnen. Maar jij kunt het wel helpen. En van jou verwacht ik, dat je me nu eindelijk eens laat weten, wat je met mijn arm hart van plan bent. Je kunt er volledig over beschikken. Maar ik verzoek je wel om het nu spoedig te doen. Schrijf me alleen maar even dat ik naar je toe mag komen en ik zal er geen vier en twintig uur over heen laten gaan. We kunnen toch in elk geval eens praten. Als 't nodig is kan ik je geestelijk ook wel bedokteren.

Of nee! Weet je wat ik geloof, dat onze fout is? Wij overtreden dagelijks te veel de wet op de geestelijke artsenijbereidkunde enz. door allerlei kwakzalversmiddelen toe te passen, die we zelf in ons hart en verstand in een potje roeren. We moeten naar de Dokter toe gaan. Geloof je niet dat de Dokter ons genezen kan? Jou en mij? Laten we niet kijken naar zijn patiënten. Want wat weten we er van of ze wel heus bij de Dokter zijn en of ze Zijn voorschriften niet dagelijks overtreden en met allerlei kwakzalvers heulen. Je gelooft toch wel, dat wij, jij en ik, daar gaat het om, ziek zijn en de Medicijnmeester van node hebben. Als we maar eenmaal zover zijn. We behoeven dan niet eens naar Hem toe te gaan. Hij komt al tot ons. En laten we Hem dan niet na gaan rekenen. Wij hebben immers geen verstand van Zijn behandelingsmethode van de wereld en van onszelf. We kunnen alleen maar ons best doen om door Hem beter gemaakt te worden. En zou het niet heerlijk zijn, als wij nu en later aan de wereld konden laten zien, dat we zo'n beste Dokter aan Hem hebben.

Miesje, laat me nu eens mogen komen. Schrijf me eens gauw. Hart. gr. van Jan.'

Mies leeft evenals Jan in haar enigheid. De dagen van mevrouw Jansen, dat zij baren zal, zijn bijna vervuld en Mies heeft er in toegestemd, ten gerieve van mevrouw, mee te eten aan tafel. Ze heeft het idee, dat Jansen met opzet allerlei hoofdstukken uit de Bijbel opzoekt, die geschikt zijn om haar in haar harde hart te treffen. En hij heeft daar succes mee. Ze heeft de Bijbel in zovele jaren niet gehoord en de woorden treffen haar regelrecht. Maar wel verre van haar te kalmeren, maken ze haar steeds onrustiger. Ze luistert er naar met een onverschillig air, maar ze kan soms plotseling overeind gaan zitten als bij een pijnscheut door een zieke kies. En zenuwachtig helpt ze daarna bij het afruimen van de tafel. Ze is met haar eigen staat en toestand bezig als een gierigaard met zijn schat. Ze kent de catechismus nog op haar duimpje. Hoeveel stukken zijn de christen nodig te weten? Ellende, verlossing en dankbaarheid. Het eerste stuk: een hartelijk leedwezen over de zonde. Het is vreemd, dat Mies daar misschien nog het meeste mee tobt. Mies is in al de plooien van haar ziel aan 't zoeken naar haar zondebesef. Ze is zich bewust van haar ruimtevrees voor de wereld. Als ze 's avonds in haar kamer, met het nachtlicht voor de ruiten, naar de slaap ligt te zoeken, komt die ruimtevrees haar steeds heviger overvallen. De toekomst ligt in de mist, maar achter die mist rijst de poort van de dood. Wanneer zal hij voor haar plotseling opdoemen. Alle wegen lopen er naar toe. Is er iets achter en wat is er achter? Ze leeft haar leven op het belastingkantoor. Ze eet en ze lacht en ze slaapt en ze hoopt op een lepel geluk. Er zijn oorlogen en geruchten van oorlogen. Laval is een groot man en Eden ook en Hitler en Mussolini, maar hun leven en macht en invloed gaan voorbij als een gedachte. Ze hebben als een ieder, hun ziel te bergen voor een veilige overtocht. Er zijn comité's voor kindervacantiekolonies, bazaars voor het reclasseringswerk, moorden en diefstallen, een man schrijft een beroemd boek, wij strijden voor dit en voor dat en voor ons heilig ideaal, wij krijgen salarisverhoging en worden werkloos of zien ons benoemd tot ridder in de orde van Oranje-Nassau, maar tenslotte is er niets van importantie in vergelijking tot de simpele vraag wat God bedoeld heeft, toen Hij ons als mensenkind met een ziel in de wereld zette met de drang om te leven.

Daarover kan Mies denken met een op hol geslagen pols. En het kan haar rust geven, dat er in het heelal een Heiland-hart is, waartegen men z'n hoofd kan laten rusten. Dat móét er immer zijn. Er moeten armen zijn die ons dragen als we door onze ruimtevrees van de toren storten. Maar de crisis ligt in de vraag: Zullen die armen ook mij opvangen? En dan komt dat dogmatische stuk: Ellende, ... Ho! Mies stokt bij de ellende en zoekt de plooien van haar ziel af naar haar zondebesef. Ze weet wel, dat ze geen heilig boontje is, maar ze speurt vergeefs naar het gevoel dat ze de Heiland heeft bedroefd. En dat is toch de eerste voorwaarde om tot het tweede gedeelte van de trits te komen.

Op de warmste der dagen van die brandende Augustusmaand brengt mevrouw Jansen haar kind ter wereld. Het is op een namiddag, waarop Mies, pas van haar kantoor gekomen, moe en slap in haar stoel hangt, dat mevrouw Jansen plotseling bij haar in de kamer staat, bleek en bezweet en met angstige ogen, de handen steunend in de zij, een vrouw in nood, zoals de andere vrouw onmiddellijk begrijpt. Mies staat al naast haar en leidt haar naar de slaapkamer. 'Mijn man is er nog niet,' zegt mevrouw Jansen, 'ik ben helemaal alleen.'

'Welnee,' kalmeert Mies, 'we zijn met z'n tweeën, wie is de verpleegster en wie is de dokter, ik bel ze even in de winkel om de hoek.'

Als mevrouw Jansen de namen gezegd heeft, ijlt Mies de trap af, doet haar boodschap en is haastig weer in het huis terug. Ze vindt mevrouw Jansen kreunend op een stoel. Het duurt maar even en dan kan ze zich met een pijnlijke glimlach het zweet van haar gezicht vegen.

''t Is verschrikkelijk met die warmte,' zegt ze, 'dat het nu ook net op zo'n warme dag moet komen. Moeder heeft me wel eens verteld, dat ze het met mij ook zo zwaar heeft gehad, ik kwam ook op een warme dag, maar dat was in Juli.'

Mevrouw Jansen laat haar ratel gaan in de perioden tussen haar weeën en Mies staat er zwijgend bij. Ze kan niet meer helpen. Alles staat voor de geboorte gereed en de wacht is maar op de geruststellende komst van de zuster en de dokter. Als ze de voordeur hoort, gaat ze haastig naar beneden. 't Is mijnheer Jansen. 'Gaat u maar gauw naar uw vrouw,' zegt ze en hij rent de trap al op.

In de keuken vindt ze op 't gasstel twee pannen kokend water en daarnaast een schotel huzarensla, die wel voor haar bedoeld zal zijn. Ze blijft maar beneden. Het is boven nog al gehorig en men zal het niet prettig vinden, dat ze op gehoorsafstand in de nabijheid is. Ze doet achtereenvolgens voor de zuster en voor de dokter open en dirigeert hen naar boven. Dan sleept ze een stoel naar buiten in het kleine tuintje, waar de lome warmte iets minder ondragelijk is. Er is boven en in de keuken drukte en geloop om het kind dat aan de poort van het leven klopt en om de moeder, die het een smartelijke toegang geeft. Mies gaat weer naar de keuken om de huzarensla te halen en in de achterkamer eet ze een paar hapjes. Dan zit ze weer buiten met lood in haar benen, moe en een beetje onverschillig.

(Wordt vervolgd.)

ONDER DE
Schemerlamp

(Vervolg van pag. 5)

kinderen en zuigelingen hebt Gij sterkte gegrondvest." Die sterkte wordt niet gegrondvest door opgezegde leerregels, al komt een zin van 120 woorden er feilloos uit. "Indien gij niet wordt als een kind," zei de Here Jezus tot de grote mensen. Wat moet Hij toch oneindig goedertieren zijn, dat Hij ondanks een op het tegendeel geschoeid onderwijs steeds weer nieuwe kinderen om Zijn tafel vergadert."

Tot zover Mevr. Diemer—Lindeboom, wie ik van onze zijde van de Atlantic hulde breng voor de moed, waarmee ze deze zaak naar voren bracht. Graag wil ik aan haar beschouwing nog het een en ander toevoegen, want bij het lezen ervan voelde ik onmiddellijk "verwantschap". Enkele malen n.l. bezorgde ik een ambtsdrager ongewild de schrik van zijn leven door hem erop te wijzen, dat de Heidelberger naar de vorm hopeloos verouderd is. Zo'n goede man zat dan vijf minuten naar adem te snakken en staarde me aan, alsof ik heiligschennis gepleegd had. Wie weet, misschien is het dat voor velen wel? Een bewijs temeer dan, dat Mevr. Diemer het bij het rechte eind heeft!

Voor langere tijd dan de meesten van U heb ik vroeger op "cat" gegaan. Tevens kreeg ik nog catechetisch onderwijs op school en tegelijk en voor alle jaren daarna hoorde ik over de Heidelberger preken in de kerk. Maar als U me nu onverwacht vraagt om Zondag 1 op te zeggen, dan breng ik het niet verder dan "de haar, die niet van mijn hoofd vallen kan." Geen wonder, dat er nergens zo hard gespiekt werd als op catechisatie! Geen wonder, dat ik jonge mensen ontmoet heb, die zulk onderwijs een grote hinderpaal vonden op hun weg tot God. En gelukkig, dat we hier in Canada over het algemeen hebben afgedaan met dit systeem van domweg-uit-het-hoofd leren!

Wat betreft de wekelijkse behandeling van de catechismus in de eredienst: ik ben het met de schrijfster eens, dat de Heidelberger jaarlijks een te grote portie van de preekstoel voor zich opeist. Je kunt als kerklid nog zo onder de indruk zijn van de schoonheid en doelmatigheid van dit geschrift, maar af en toe vliegt de eentonige regelmaat, waarmee het opgediend wordt, je toch naar de keel .... Om maar te zwijgen van de predikant. die zijn leven lang in dit cirkeltje rondwandelt en niet menselijk zou zijn, wanneer hij niet sommige gedeelten hartelijk liefhad en andere in stilte als "oude koek" betitelde.

Nu kan men tegenover Mevr. Diemer's betoog stellen, ten eerste, dat een handleiding bij het preken als de Heidelberger ook voordelen biedt. Al was het alleen maar, omdat die de gelovige op zijn weg volgt, van ellende, naar verlossing, tot dankbaarheid. Onze herders en leraars worden zo voor het gevaar behoed, dat zij hun eigen aanleg en geloofsleven te veel laten spreken in hun sermoenen. En, ten tweede, dat de kerk van Christus slechts sterk staat tegenover de wereld en allerlei dwalingen, zolang haar leden een stevig gefundeerde kennis van de bijbel en van hun eigen belijdenis bezitten.

Maar het wil er bij mij niet in, dat daarvoor de onder ons geldende regeling van eenmaal per Zondag een preek aan de hand van de Heidelbergse catechismus, de enig juiste is. Want wordt het verkrijgen en behouden van die kennis door genoemde methode niet even hard belemmerd als bevorderd? Is dit tweeërlei doel niet beter te bereiken door rechtstreeks in Gods Woord te delven? Het zou interessant wezen om een lijstje te hebben, over een periode van bijv. drie jaar, van teksten, waarover in een bepaalde gemeente is gepreekt. Ik ben er welhaast zeker van, dat Mevr. Diemer dan zou blijken gelijk te hebben met haar bewering, dat hele stukken van de bijbel niet "aan hun trekken" komen....

De Heidelberger, opgesteld in 1562 door Olevianus en Ursinus, was oorspronkelijk slechts bedoeld als een leerboek voor het catechetisch onderwijs. Leest U dat maar eens na achter in Uw Psalter Hymnal. Toen dit boekje met een welverdiend applaus ontvangen werd door de kerken, werd het later opgenomen in de belijdenis en verdeeld in 52 stukken, zodat men het in de eredienst kon gebruiken om de leer der reformatie uiteen te zetten. Maar dat was in de 16e en 17e eeuw! Toen men nog alle reden had om van Zondag tot Zondag op schoolse wijze onderricht te geven in de nieuw-geopenbaarde waarheid en vrijheid, als **gezien tegen de eeuwenlange verdonkering en knechting van de Rooms Katholieke kerk.**

Want niemand wil toch ontkennen, dat de inhoud van de Heidelberger zich steeds richt tegen deze kerk? Denkt U maar eens aan wat hij zegt over de leer der goede werken, de heiligenverering, het zweren bij de heiligen, de beeldendienst, de doop, het avondmaal etc. etc. Mij dunkt, dat de omstandigheden intussen wel enigszins veranderd zijn. De reformatorische christen van de 20e eeuw heeft het — op verreweg de meeste plaatsen — niet nodig om constant met zijn neus op de paapse mis gedruk te worden of op de aanroeping der heiligen. (De ene heilige, die gevaar loopt om door hèm buitensporig vereerd te worden, is Johannes Calvijn!) Dergelijke dingen liggen zo ver buiten zijn gedachtenwereld, dat ze hem slechts matig interesseren. Ligt hier niet de reden, waarom onder sommige catechismuspreken zoveel uiltjes geknapt worden in de kerk?

Dit brengt ons bij een andere kant van de zaak, die door Mevr. Diemer niet werd aangeraakt: De Heidelbergse catechismus is slechts één van de formulieren van enigheid, die tesamen onze belijdenis vormen. Daar naast staan immers nog de Ned. Geloofsbelijdenis (the Belgic Confession) en de Dordtse leerregels. Voor zover mij bekend is, zijn onze predikanten niet door een uitdrukkelijk voorschrift gebonden aan de Heidelberger, wanneer ze hun onderricht geven in de kerkleer.

Wanneer deze veronderstelling correct is, dan rijst onmiddellijk de vraag: Hoe komt het dan, dat we de Geloofsbelijdenis blijkbaar slechts goed genoeg vinden om bestudeerd te worden op mannen- vrouwen- en jeugdverenigingen, niet in het midden der gemeente? Verscheidene artikelen lenen zich ook zeer goed voor een behandeling in combinatie met een catechismus-zondag. En waarom wordt niet eens, bij wijze van afwisseling, een gedeelte der Dordtse leerregels behandeld? Of is het modernisme niet **evenzeer onze aandacht waard, als de overbekende** en geduldig herkauwde dwalingen der R.K. kerk? — Maar dit was slechts even "terzijde".

De Heidelbergse catechismus, hoewel tot stand gekomen onder de leiding van de Geest, zoals menig ander geschrift, is toch slechts mensenwerk. Twee gelovigen hebben destijds een belangrijke bijdrage geleverd aan de schat van de kerk der eeuwen. Zo belangrijk, dat hun geschrift een deel werd van de belijdenis, waarop die kerk rust. Maar waarom hun werk op een voetstuk geplaatst wordt en onaantastbaar is, — zelfs de vorm daarvan — is een raadsel, dat ik evenals Mevr. Diemer, nog niet heb kunnen oplossen!

Psalmberijmingen worden gedurig verbeterd. Gezangenbundels worden met ijver gereviseerd. Bijbelboeken worden steeds opnieuw met de grootste zorg en met behulp van de laatste ontdekkingen uit de grondtekst vertaald. Maar de Heidelbergse catechismus is blijkbaar volmaakt, niet vatbaar voor vernieuwing en verbetering. Van 1562 tot 1962 is vierhonderd jaar, van enorme veranderingen op menig gebied. Maar de stijl en de aanpak van Caspar Olevianus zijn de juiste om ons en onze kinderen wekelijks te onderrichten in de leer der gereformeerde kerk. Misschien moet je wel een vrouw zijn om hier de logica te missen?

De Heidelbergse catechismus — dit staat als een paal boven water — is een magnifiek werkstuk. Een kostelijk geschrift, zoals hij nu in de oorspronkelijke vorm is afgedrukt achter in ons psalmboek, als een deel van onze belijdenis. Maar ook alleen als zodanig en op die plaats.... Wanneer men er, kost was kost, op staat om de Heidelberger 's Zondags naast de Heilige Schrift in de eredienst te behandelen, moet men toch tenminste de moeite nemen om ook hem voortdurend en met zorg te vernieuwen, up-to-date, naar de vorm en het verkregen inzicht van de eigen tijd!

Ik eindig met deze woorden van Mevr. Diemer: "Toen destijds het aangrijpende moment aanbrak waarop de Pilgrimfathers van de Engelse kust afvoeren, een nieuwe wereld tegemoet, stond een oude predikant op de wal hen uit te zwaaien. Ten afscheid riep hij hun toe: "Ge kunt God niet genoeg danken, dat Hij mannen schonk als Luther en Calvijn. Maar bedenk" — en toen hief hij de bijbel in zijn hand omhoog — "dat dit Boek nog veel meer schatten bevat, dan zij eruit hebben kunnen halen!"

Een wijs man, die oude predikant! En, lezeressen, ik twijfel er geen moment aan, of hij dacht daar op de kade ook aan Olevianus en Ursinus! Tot schrijvens, en hartelijke groeten van

Uw SASKIA.

ZENDINGSSCHOLEN OP NIEUW GUINEA

New York (CNS) — De Christian and Missionary Alliance heeft van de Nederlandse regering het verzoek ontvangen om een program van onderwijzersopleiding te ontwerpen en te beheren, hetwelk het begin zou moeten zijn van een nieuw systeem van lagere scholen voor geheel noordelijk Nieuw Guinea.

Rev. L. L. King, buitenlands secretaris van bovengenoemde Alliance is naar het verre oosten vertrokken om besprekingen te voeren met Nederlandse autoriteiten en officiële personen op kerkelijk terrein.

Dr. Nathan Bailey, president van de Alliance, zei dat gehoopt werd dat dit belangrijke onderwijs programma in de afgelegen gebieden uitgevoerd kan worden op een efficiente en coöperatieve basis met andere daar werkende zendingsorganisaties.

De Christian and Missionary Alliance mag evangelisch-christelijke onderwijskrachten in Nederland aantrekken, waarvoor de Nederlandse regering dan de overtocht en het salaris voor een termijn van drie jaar zal betalen. Inlandse studenten, die tot het Christelijk geloof bekeerd zijn, zullen een opleiding als onderwijzer in lagere scholen in de primitieve gebieden kunnen ontvangen.

De beroemde "Musical Ride" van de Royal Canadian Mounted Police

(Can. Scene) — De z.g. "Musical Ride" van de RCMP (een musical ride is een soort van cavaleriedans) levert een onvergetelijk, opwindend, kleurrijk schouwspel. De bijna ongelooflijke nauwkeurigheid en de perfecte samenwerking van de trots stappende zwarte paarden en hun scharlaken-geklede rijders, die met vaantjes versierde lansen meedroegen, maakten "The Ride" bijna tot een middeleeuwse praalvertoning.

Deze zeer speciale manier van cavalerie exercitie stamt oorspronkelijk uit Brittanje. Mannen van de Britse ruiterij brachten het naar Canada en wel naar de Royal North-West Canadian Mounted Police, de eerste nationale politiemacht in Canada, die in 1870 werd opgericht om orde en recht te handhaven op de Westerse vlakten en om de Canadese Indianen die daar woonden, te beschermen tegen de vaak gewetenloze exploitatie der blanken. Reeds in 1876 werd door een groep van de Mounted Police, getraind door sergeant-majoor Robert Belcher, een "musical ride" uitgevoerd.

Wat men algemeen onder "The Ride" verstaat, schijnt echter niet eerder in gebruik gekomen te zijn dan korte tijd nadat omstreeks 1887 in Regina een politiekapel was opgericht. Verschillende factoren, zoals het oprichten van dit muziekcorps en van een RNWCMP rijschool en de door de strenge winter van dat jaar ontstane behoefte aan ontspanning binnenshuis, hebben er waarschijnlijk toe bijgedragen dat men de "Ride" weer in ere herstelde.

Later, in 1904 voerde een eenheid van de Royal North-West Mounted Police, bestaande uit een officier en twintig manschappen, opgeleid door Inspecteur F. Church, een "musical ride" uit op de jaarmarkten in Winnipeg, Brandon, Qu'Appelle en Regina, waar zij zich grote vermaardheid verwierven. "The Ride" werd meer en meer beroemd en is door de jaren heen het hoogtepunt geweest van menige internationale militaire vertoning en verschillende internationale evenementen als de Royal Winter Fair in Toronto en de New York International Horse Show.

Voor het kleur- en muziekrijke eindresultaat liggen drie maanden van eindeloos trainen en hard werken, want de preciese uitwerking van de figuren, die ontleend zijn aan de cavalerie exercitie vraagt het uiterste aan controle en samenwerking. De Musical Ride wordt gewoonlijk uitgevoerd door een groep van 32 paarden en ruiters en is opgebouwd uit een aantal ingewikkelde figuren, die in draf en op maat van bijpassende muziek worden gemaakt.

De uitrusting der ruiters bestaat uit scharlaken jasjes, blauwe broeken met gele strepen, de welbekende breedgerande vilten hoed en koppel met draagriem. Bovendien heeft ieder een bamboe lans met stalen punt, 8 voet lang en versierd met een rood-witte vaan, gekruld op een manier die overgenomen werd van de "16th Lancers", die zich dit tot een gebruik gemaakt hadden nadat hun vanen in een gevecht verkreukt en met bloed bevlekt waren geworden. Dit wapen behoorde tot de uitrusting van de oorspronkelijke RNWCMP. Ze hebben het gelukkig nooit hoeven gebruiken maar droegen het hoofdzakelijk om toe te geven aan de liefde van de westerse Indianen voor pracht en formaliteit.

De paarden van de RCMP schijnen de "Ride" prettig te vinden. Ze hebben ook alle reden om trots te zijn op hun voorkomen en deftige uitrusting, een blauwe zadeldeken met gele rand dat de letters MP draagt, met een kroon erboven. De Maple Leaf op de rug van elk paard is nogal eens het onderwerp van gesprek. Dit effect op het zwart van de paarderuggen wordt verkregen door een Maple Leaf mal tegen de huid te houden en het haar daarbinnen met een natte borstel tegen te borstelen.

De troep voert allerlei interessante figuren uit, zoals de Bridal Arch, The Dome en The Maze, maar het hoogtepunt voor de toeschouwers is meestal de finale, wanneer de paarden allemaal aan één kant van de arena verzameld worden en in twee rijen geplaatst worden. De paarden stampen en bijten van ongeduld; bij de eerste trompetstoten stormen ze naar voren, de eerste rij met de lansen klaar voor het gevecht.

Dan klinkt de trompet weer en zwaaien de flanken naar buiten om de troep tegen het einde van de arena weer in formatie terug te brengen. Dan wordt een ceremonieel saluut gegeven voor de plaats van de eregast, waarna "The Ride" de arena verlaat.

HOLLAND LIFE ZEVEN JAAR IN CANADA

Op 15 november was het zeven jaar geleden, dat Holland Life Insurance Society Ltd. — het Canadese bedrijf van de Hollandsche Societeit van Levensverzekeringen N.V. Anno 1807 — haar werkzaamheden in Canada begon. Het verzekerd bedrag is thans $ 54 millioen, 20% hoger dan een jaar geleden. Het premie-inkomen steeg eveneens belangrijk en bedraagt nu $ 750,000 per jaar.

Het hoofdkantoor is in Toronto gevestigd in het "Holland Life Building", 1130 Bay Street en er zijn nu acht bijkantoren in de provincies Ontario, Quebec, British Columbia en Alberta. Op 4 januari werd ons eigen kantoorgebouw in Hamilton feestelijk geopend door Mayor Lloyd D. Jackson. Enkele maanden later verrichtte de Nederlandse Ambassadeur, Zijne Excellentie A. H. J. Lovink, de opening van een nieuw kantoor in Montreal voor onze snel groeiende vestiging aldaar.

De Directie in Canada bestaat uit: Mr. J. C. Tupker, General Manager; D. E. McLeod, B.A., LL.B., Assistant General Manager; A. de Hullu, Math. Drs., Actuaris.

De Canadian Advisory Board bestaat uit: Alex. McD. McBain and T. S. Johnston, Toronto; Roger DeSerres, B. Com., Montreal.

INGEZONDEN:

Openbare en Bijzondere Scholen

Mijnheer de Redacteur,

In C.C. van 15 September geeft Mr. J. W. F. Uitvlugt antwoord op mijn ingezonden stuk inzake openbare en bijzondere scholen.

Mr. U. meent dat de nadruk ligt op de overheid, doch volgens mij ligt die in eerster instantie op de school.

De eerste vraag is of er in onze Bijbelse levens- en wereldbeschouwing plaats is om een verzoek tot de overheid te richten voor gelijkstelling. Over deze vraag ging het ook in de laatste vergadering van de Ontario Alliance of Christian Schools. Als hierop een antwoord gevonden is, dan pas wordt het belangrijk wat de overheid daarvan zegt.

Mijn bezwaar tegen Mr. U's standpunt is, dat hij de gelijkstelling in de hand neemt en ermee midden in onze regeringsconstellatie springt. Dan komt hij tot de conclusie, dat die stelling daarin niet past en *daarom niet* juist is. Een stelling kan echter wel juist zijn ook al kan men er niet onmiddellijk in de praktijk mee werken.

Wat is in het kort de taak van de overheid, hier of in Amerika of in Nederland? Prof. Runner zegt: "If the Government truly does right, it fulfills its task". En verder: "In societal relationship of the State the Kingdom of God reveals itself as righteousness in an administration of justice, where those in authority establish human ordinances".

Mr. Uitvlugt is eveneens van oordeel, dat Calvinisten vaardig en vurig moeten strijden voor recht en gerechtigheid. Maar hij zegt een raar gevoel te krijgen als hij die strijd ziet beginnen. Hij noemt zelfs de strijd voor recht en gerechtigheid met ongelovigen een laaggesteld doel en beweert dat zodoende de ongelovigen niet worden opgetrokken, maar de Christenen zichzelf daarin verlagen. Hij noemt dat zelfs belachelijk.

Bewijzen hiervoor voert Mr. Uitvlugt niet aan. Ik wil echter het tegenovergestelde wel bewijzen.

Hieronder laat ik uitspraken volgen van twee liberale mensen, waarvan de ene de invloed der Calvinistische wereld- en levensbeschouwing heeft ondergaan, en de ander niet.

Eerst een stem uit Amerika:

"The State is committed to exerting a secular, unifying, equilitarian force. To accept the principle of general support of public and private schools equally out of public funds is to abandon the mission of the State".

Dr. R. Kooistra tekent hierbij aan: "Hier ontmoet U het oude liberalisme ten voeten uit" (C.C. 2 juni, 1961).

Het volgende is van de Nederlandse Professor Dr. Rooy: "In mijn mening, welke de mening van een filosophische liberaal is, en gekant tegen zekere opvattingen van kerkelijke instanties, weerspiegelt het Nederlandse onderwijssysteem, het respect voor de fundamentele menselijke vrijheid tot in de hoogste graad en vooral de vrijheid van gedachte en godsdienst en respect van de burgers onderling wat betreft hun persoonlijk geloof en opvatting. Het wettige Nederlandse onderwijssysteem is een uitstekend voorbeeld van de uitvoering van wat Jaques Maritain noemt: het "democratische charter". (C.C. 17 **Maart 1961).**

Laten wij voorzichtig omgaan met het recht.

God leert ons in Zijn Woord de grote waarde en daarom heeft het recht ook zo'n grote plaats in de Bijbel. "Gerechtigheid verhoogt een volk, maar de zonde is een schandvlek der natiën".

Mr. Uitvlugt maakt tenslotte nog een tegenstelling tussen plicht en recht. Ik neem aan dat daarmee niet bedoeld wordt dat degene die voor recht is, het met de plicht niet zo nauw neemt.

Laten we hopen dat velen meelezen en meedenken.

Met dank voor plaatsing,

Essex, Ont. John Pluymers

Women's Page

Editor: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

MEDITATIE

"Werp al uw bekommernissen op Hem, want Hij zorgt voor u."

Wij mensen hebben eigenlijk altijd door allerlei bekommernissen. Het leven is er niet gemakkelijker op geworden en de enkelingen die met een bewonderenswaardig optimisme door de dagen wandelen hebben toch hier en daar wel een verborgen hoekje waar de bekommernis schuilt.

Laten we echter eerlijk zijn, velen van ons hebben vele bekommernissen, ziekte, geldzorgen, en zorgen voor de toekomst.

Wie telt hen die een eenzaam leven hebben, vol stil verdriet of die gebukt gaan onder lasten waarover ze nooit met iemand spreken.

Kolommen zou men kunnen vullen met de opsomming van duizenderlei bekommernis onder de mensen.

Er is geen ziel die op den duur niet verkommert onder eenzaam gedragen leed en zorg. Wat kan het een verlichting zijn als men z'n hart eens kan uitstorten voor iemand die je begrijpt, iemand die zo heerlijk stil naar je kan luisteren, en je dan zo vast de hand kan drukken en zo bemoedigend aan kan kijken. Ja, dan is dat zware hart lichter geworden, alleen door een beetje begrip.

Als die vriend, die zo geduldig naar ons luisterde ook nog raad weet te schaffen en ons wil helpen, wat kunnen we dan verlicht en vertroost zijn.

Doch in vele gevallen is het medeleven gauw vergeten en wordt de hulp uitgesteld, mensen mogen van goede wil zijn, ze kunnen falen, want ook hun bekommernissen zijn vele. Wie onzer zou zo gelukkig zijn helemaal zonder zorgen en moeiten door het leven te gaan?

Maar nu zegt Petrus in de Heilige Schrift: Werp al uw bekommernissen op Hem, op God, op onze Heiland en dan volgt daar een bijna adembenemende belofte: "Want HIJ zorgt voor u". Wel moeten wij bereid, gewillig en nederig zijn, in volle overgave ons aan Hem toevertrouwen. Al onze zorgen, heel dat pak van levensangsten bij Hem laten, alles op Hem werpen, zo werpt men een zware last van zich af, een bijna niet meer te dragen gewicht waar men aan vast zat en waaronder men gebogen liep, en dan te kunnen zeggen: "O, gelukkig, daar ben ik van af, wat een verlichting, ik kon niet meer, God zij geprezen." Wij behoeven in ons leven geen lasten boven onze krachten te dragen, we mogen ze bij God brengen, ze bij Hem afwerpen; en dan mogen we als blijde, gelukkige kinderen verder gaan, zonder bekommernissen.

En die heerlijke belofte: "Want Hij zorgt voor u", neemt het laatste restje angst van ons weg; wij zijn immers veilig in zijn hoede, wat ons ook moge overkomen. Zo wordt het leven een vreugde, geen zorgen behoeven ons te bezwaren want God zorgt voor ons. Hij geeft altijd licht op ons donker pad; Hij geeft uitkomst in iedere nood, Hij droogt onze tranen en geeft ons iedere dag weer nieuwe moed om verder te gaan.

En toch, hoeveel benepen zorgjes en verstopte bekommernissen blijven er vaak niet woelen in ons hart, ze verontrusten ons en beroven ons zovaak van onze blijdschap.

Zou dat soms ook kunnen zijn omdat ons geloof te arm is, omdat we onszelf niet los kunnen laten om ons op genade of ongenade met al onze zonden aan God te durven overgeven? Is het omdat ons gebedsleven kwijnt? Of soms omdat onze Bijbel te veel gesloten blijft? Er kunnen zoveel oorzaken zijn, oorzaken die een scheiding aanbrengen tussen God en onze ziel, waardoor wij niet over de drempel durven gaan en smeken: "Heer, ik geloof, kom mijn ongelovigheid te hulp".

Er zijn duizenden dingen waar wij geen raad mee weten, maar God wil voor ons zorgen, ieder ogenblik.

Waar zouden wij blijven zonder de voortdurende liefde en zorg van onze Hemelse Vader.

De Avond is gekomen

Het licht werd weggenomen,
Dat over de aarde lag,
Reeds duisteren de bomen,
De avond is gekomen,
En 't was nog klare dag!

De zon had hare stralen
Den rijpen zomernoen
Rechtstandig neer doen dalen,
Met oogsten en binnenhalen
Had ik nog veel te doen.

Toen is mijn zon gezonken
Voor goed en onverwacht.
De bleke sterren dronken
Het hemellicht en blonken
En bloedden in de nacht.

Ik zag het vreemd gebeuren,
De handen in de schoot.
En even moest ik treuren,
Om 't sterven en verkleuren
Van 't gloeiend avondrood.

Maar, dacht ik, God zal zorgen
Voor 't geen te velde staat,
Wat móet, dat wórdt geborgen,
Zo niet vandaag, dan morgen,
Als Hij aan d' arbeid gaat.

Toen heb ik mij tevreden,
Tot rusten neergevlijd.
Wat nood, zo hier beneden
Mijn handen 't werk niet deden?
Wat scha voor de eeuwigheid?

Jacqueline v. d. Waals.

Maar om bewust te verstaan wat het wil zeggen al onze bekommernissen op Hem te mogen werpen, is er een ootmoedig geloof nodig, dat durft te pleiten op Gods beloften, die in Christus "Ja en amen zijn".

Here, Gij hebt het zelf in Uw Woord gezegd en tot wie zouden wij henen gaan dan tot U, Gij hebt de woorden des Eeuwigen levens, ieder woord van U is waar en elke belofte maakt Gij waar. Hier ben ik met al mijn nood en strijd en met mijn moeiten, ik breng ze bij U, want Gij hebt beloofd voor mij te zullen zorgen.

En op die belofte pleiten wij, daar houden we ons aan vast, dat is onze steun en onze kracht.

Alleen deze belofte van God is van zo een grote betekenis dat het genoeg moet zijn voor onze gemoedsrust. Niet waar, als wij al onze bekommernissen op Hem mogen werpen, met de belofte dat Hij voor ons zal zorgen, dan durven we met deze belofte gerust iedere nieuwe dag van ons leven in te gaan. En God is getrouw, Hij vergeet geen van Zijn beloften, Hij schenkt ons meer dan wij bidden en vragen.

Hoe kent Gij al mijn noden,
Waarin Gij trouw voorziet.
Gij geeft geen steen voor broden,
En slang voor vissen niet.
Wie komt tot U gevloden,
Wie Gij geen hulpe biedt?
Gij laat de zondaar noden
Nog eer hij tot U vliedt.

Mrs. H. Kielstra.

"De World Food Bank"

Een Canadees voorstel van internationale betekenis

Gedurende de conferentie van de "Food and Agricultural Organization" te Rome zal het Canadese voorstel tot het stichten van een wereld voedselbank verder worden besproken.

Zoals de naam reeds aanduidt beoogt het plan hulp te bieden aan volken die door hongersnood of andere rampen geteisterd worden.

Een wereld voedsel bank zou het voor landen met aanzienlijke voedseloverschotten eenvoudiger maken practische naastenliefde te betrachten. Het is niet de gedachte om deze "bank" een vergaarbank van overschotten te doen zijn, maar een centrum van waaruit help geboden kan worden op plaatsen waar nood is.

Men heeft geschat dat honderd millioen dollar nodig is om deze bank te organiseren. De Verenigde Staten hebben reeds aanzienlijke financiele steun toegezegd en Canada zal hen daarin verhoudingsgewijze volgen.

Opvoeding in de "Voorzeide Leer"

Nu overal de catechisaties, Zondagsscholen en studieverenigingen weer gestart zijn, begint voor ons moeders ook weer een drukke tijd. De vaders wil ik hierbij natuurlijk niet uitschakelen, maar omdat de meesten nu eenmaal overdag elders zijn en 's avonds vaak nog eens weer weg moeten, komt het meeste toch wel op onze schouders neer. Ik bedoel, dat we nu, met de winteravonden, weer meer tijd en gelegenheid hebben om met onze kleintjes b.v. hun Zondagsschoolwerk te leren. Hun de bedoeling en de betekenis van een versje bij te brengen en met hen te zingen. U hebt allemaal wel eens het blijde gezicht gezien van een jongen of een meisje, wanneer de dominee 's Zondags eens een versje opgaf om te zingen, dat zij nu ook eens kennen. Dan kunnen ze het voorspel van de organist haast niet afwachten. De kleintjes helpen is voor ons wel het gemakkelijkste. De versjes zijn de meesten van ons bekend en een verhaal vertellen kun je doen in het eenvoudigste Engels. Grote woorden kent het kleine kind toch niet. Maar anders wordt het, als je oudere kinderen hebt, die op boys' and girls' clubs gaan of naar de Y.P.S. en vragen: "Mom (or Dad) will you help me with my essay? Where do I find a good book to study from?" etc. En dan zit je gelijk midden in een groot probleem.

Natuurlijk is de Bijbel de bron van alle wetenschap, maar de jeugd wil dat graag uitgelegd zien. Wij zelf ook trouwens. Als ik aan de bibliotheek van onze vroegere M.V. terugdenk en de bibliotheek van de Young People in onze plaats in ogenschouw neem, nu, dan is dat wel een heel verschil. Wij hadden onderelke schets 4 à 5 bronnen vermeld staan en die waren ook werkelijk beschikbaar. Verder hadden de meeste ouders wel boeken in huis voor hun kinderen. Kortom, als je wilde, kon je veel wijsheid opdoen. Hier is dat wel een klein beetje anders, hoewel, ik denk wel dat het vaak ook onwetendheid is die ons doet zeggen: er is geen of weinig studiemateriaal voor onze societies. Ik herinner me nog heel goed de tijd, zo'n zeven jaar geleden, dat we begonnen met een Zondagsschoolklas. We lazen de te vertellen story na in b.v. de Graaf's Verbondsgeschiedenis. Dan hadden we de story na een poosje goed in ons hoofd, maar in het Nederlands. Dan begonnen we moeizaam het hele verhaal in het Engels neer te schrijven. En dan maar overlezen, luidop, elke avond weer, tot het er goed in zat. Dan schreven we een gebed op en leerden dat ook uit ons hoofd.

Ik herinner me nog goed het gevoel dat ik altijd had als ik dat gebed leerde. Het was net of ik tot een andere God bad. Het was moeilijk en het kostte je de hele week, maar "men" zei, dat er geen geschikte handboeken voor Zondagsschool teachers waren. Later hebben we wel ontdekt, dat er wel hulp te krijgen is.

Nu werd er kort geleden een boek onder onze aandacht gebracht, dat volgens mij heel geschikt is voor allen die leiding moeten geven in societies, voor de Zondagsschool teacher ook, maar het is ook geschikt voor onze kinderen als ze een bijbel-inleiding moeten maken. Misschien nu niet direct voor de allerjongsten op de boys' and girls' clubs, maar onze jongens van 14 en 15 vonden het "very interesting".

De titel van het boek is: "Bible history" by Alfred Edersheim. Het Oude Testament komt in twee boeken en ik ben met het eerste aan het lezen en denk wel eens: had ik het maar eerder gehad. Nu geen vertaling meer in je gedachten, maar dadelijk de Engelse woorden zo voor je. En echt niet moeilijk om te lezen. Eerdmans in Grand Rapids geeft het uit. Ik hoop dat ik vele moeders van dienst ben geweest en ook vele jongeren onder ons.

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

For "letters under number" $ 0.50 extra.
Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements $ 3.00
Marriage and anniversaries $ 4.00
Notifications of death $ 4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

De Heere nam tot Zich onze geliefde man en vader, op de zo jonge leeftijd van 38 jaar, na een korte ziekte van twee maanden.

De diepbedroefden:
Mrs. S. Vandermeer.
John.
James.
Ivan.
Rachel.
Edith.
Audrey.

Dat hij getuigde Christus' eigendom te zijn zij ons tot grote troost.

R.R. 8, St. Thomas, Ont.

De dag na de begrafenis werd ik door God verblijd met een welgeschapen dochtertje

EDWINA CHRISTINE

Wij danken God voor deze rijke zegen.

Mrs. S. Vandermeer en kinderen.

R.R. 8, St. Thomas, Ont.

Gods weg is in het heiligdom.

Zondag 5 Nov. behaagde het onze Verbondsgod, thuis te roepen onze geliefde Vader en Grootvader

EGBERT JAGER,

in de ouderdom van 63 jaar.

Werp uwe zorg op den Here en Hij zal u onderhouden.

Crescent Spur, B.C.:
N. Jager.
N. Jager—Terpstra.

Edson, Alta.:
A. Jager.
C. Jager—Van Woudenberg.

Crescent Spur, B.C.:
J. Jager.

Smithers, B.C.:
W. Stoelwinder—Jager.
J. Stoelwinder.

Smithers, B.C.:
A. v. Egdom—Jager.
P. v. Egdom.
en kleinkinderen.

Telkwa, B.C.

In Gods onbegrijpelijke wijsheid nam de Heere plotseling tot Zich

Mrs. G. DE JONG,

in de ouderdom van 57 jaar.

Gij o Heere hebt mijn omzwervingen gekend, en rust gegeven.

Namens de familie Jager.

Smithers, B.C., % Box 851.

With gratitude to the Lord we announce the birth of our third son

PHILIP DEAN

Mr. and Mrs. Harm Visser.
Albert Henry.
Jeffrey John.

Bowmanville, October 31, 1961.
R.R. # 2.

With gratitude to the Lord we announce the birth of our son and brother

LAWRENCE - SANDER

Mr. and Mrs. G. Hiemstra.
Pierre.
Harriet.
John.
Gerald.

Nov. 8, 1961.
Box 734, Terrace, B.C.

Mr. & Mrs. John Wilms wish to announce the marriage of their daughter

ANNA WYNANDA

to

Mr. TYMEN VAN HALTEREN

son of Mr. & Mrs. D. Van Halteren, Janetville.

Wedding D.V. on November 24th, 1961, at 3 o'clock in the Cambridge St. Baptist Church at Lindsay.

Rev. G. Ringnalda officiating.

Future address:
R.R. # 1, Lindsay, Ont.

Gevraagd:

FLINK MEISJE

voor huishoudelijk werk en eenvoudig koken, in prettige omgeving, 20—45 jaar, intern, ruimschoots vrije tijd en goed salaris. Mrs. M. L. Brown, 77 Jackson Ave., Toronto 18, tel. BE 3-2200.

Wanted:

CHRISTIAN WOMAN OR ELDERLY COUPLE

to live in with elderly widower. For further information contact S. A. Visser, R.R. 2, Abbotsford, B.C.

$ 5000—$ 10.000 BESCHIKBAAR

voor bestaande of op te bouwen zaak, waar plaats voor partner. Brieven onder no. 1427, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Te koop:

HOLLANDSE IMPORTZAAK

(boeken, grammofoonplaten, souvenirs, etc., annex groceries) in grote plaats in het Westen, met winstgevende uitbrengwijk (truck). Jaaromzet ± $ 58.000.—, netto winst ± $ 7500.—. Koopprijs (met inbegrip van truck, machines, etc.) $ 12,000.—. Terms. Voorraad, ± $ 6,000.—, over te nemen tegen factuurwaarde. Brieven onder nummer 1426, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Uitstekende

100 Acre DAIRY FARM

aan no. 3 Highway bij Simcoe. Modern, 2 verdiepingen stenen huis. L-vorm bank barn 45 x 84 en 32 x 48, veestal 24 x 36. Silo, varkensschuur, kippenschuur, dubbele garage. Een kreek loopt door de gronden. $ 29,500 met $ 10,500 down.

Tevens hebben wij een aantal dairy en stock farms, 50 tot 100 acres. Prijzen $ 7900.— en hoger en tuindersfarms 5 tot 25 acres, $ 5000 tot $ 13,900.

Merrill Hare, Realtor
SIMCOE, ONT.
Call CHAS GODDARD, Salesman
Garfield 6-3355.

---

200 Acre Dairy Farm

8 kamer nieuw huis, van alle gemakken voorzien, grote barns, 2 silo's, barncleaner, 100 st. melkvee en jongvee (Holstein). Hooi en graan, 3 tractors, ploegen, enz. enz. Ook nog een oud huis met barn. De farmer huurt er 150 acres bij. per maand. 4 mijl van Jarvis. Melkgeld tussen $ 1200 en $ 1500 per maand.

Vraagprijs $ 80.000, down $ 20.000

JACK BYLSMA
REALTOR
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

Wanted:

YOUNG MAN ON DAIRYFARM

Age 18—30, experienced in dairywork. Good Christian home. Information Rev. G. J. Hoytema, phone 1056, 230 Broad Street, Dunnville, Ont.

Net meisje, 35 jaar, Chr. Ref., zoekt langs deze weg

KENNISMAKING

met heer. Brieven onder nummer 1425, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

PIPE ORGAN

suitabel for church of 1000 feet. Call the People Church, Toronto, WA 5-4505.

CHILDREN'S BOOKS

voor Zondagscholen zijn goedkoper als U vroegtijdig besteld. Schrijf ons even een briefkaartje om volledige inlichtingen, het verplicht U tot niets. Burlington Book & Bible House, Burlington, Ontario.

Op Dairy-farm bij Oshawa gevraagd

HIRED MAN

single, goede dairy-man. Aanmelden: J. J. Van Herwerden, 741 King Street East, Oshawa. Tel. RA 3-4471.

Huis te koop in Brampton

Uit de hand te koop prima huis, ongeveer 10 jaar oud met 6 kamers en badkamer. Van alle gemakken voorzien. Heet en koud water. Oil furnace. Full basement. Lot 125 x 50 voet. Gunstig gelegen 1½ mijl van Chr. Reformed Church en Christelijke School.

Hoge eerste mortgage waar niet op afbetaald behoeft te worden, alleen rente. Downpayment kan over gesproken worden. In deze plaats is veel werkgelegenheid. Geïnteresseerden, schrijft naar de eigenaar, 32 Rogers Road, Brampton (Ont.) of phone GL 1-1915.

Beter het zoeken gestaakt - snel een "phone-call" gemaakt. Met geduld - vertrouwen - openheid ben ik Uw dienaar steeds bereid.

$ 2500.— down koopt een huis zo mooi, het is net een droom, maar het is waar. Dit is aan keurige straat met trottoirs, dicht bij scholen (ook gereform. school), by shopping. Het huis is ongev. drie jaar oud, sol. sten. vrijst. met priv. driveway en . . . compleet zelfstandig basement apartment; dit basement apartment is verhuurd voor 2 jaar voor $ 65.— per mnd. U, koper kunt dat huis kopen met 1 hyp. als balance voor $ 17.500.— (d.i. te geef!). Uw kosten slechts $ 140.- p. mnd. Hallo — wie eerst belt, heeft het . . . . bij

Uw Ned. Makelaar; Uw adres voor 1e en 2e hypotheken!

JOHN STURKENBOOM
Real Estate en Mortgage Broker.
142 Gracefield Avenue
Toronto 15, Ontario. CH 7-8874

HOLLAND MAIL SERVICE

3794 Lawrence Ave. E. Scarboro, Ont.

Banketletters, Chocolade Letters, Hollandse Levensmiddelen, Sigaren, Textiel, Boeken, Souvenirs, enz.
Verzending door geheel Canada en U.S.A.
Vraagt onze uitgebreide prijscourant!

FARM WITH MILKCONTRACT IN N.B.

Approximately 125 acres of interval land. Very good house with 2 bathrooms. Good large modern dairy barn with steel stanchions and waterbowls. Room for 30 cows. Several other buildings. Milk quota 400 lbs. per day.

10 miles from Fredericton, in Nashwaak Valley. Asking price $ 15,000.—. Full line of machinery extra if desired. Can be bought with 25% down and the rest to be paid over 15 years at 3% interest. Through the Farm Settlement Board. Immediate possession. Apply to

D. J. SUTHERLAND, R.R. 4, FREDERICTON
or if you like to write in Dutch to
GEORGE VERSLOOT, R.R. 3, KESWICK, N.B.

Weet U nog hoe Hollandse taai smaakte??

Verhoog de gezelligheid van Uw winteravonden. Zend ons $ 1.— en wij zenden U franco thuis

2 STUKS HEERLIJKE HONINGTAAI

Queenston Bakery
(John Kelder)
27½ Queenston Street
ST. CATHARINES (ONT.)
MU 4-9112

A SERIAL FOR BOYS AND GIRLS

THE GUN

by John Vriesinga

(27)

In the afternoon the three boys were together on the Jongsma farm. They had picked Lloyd up right after church, and Tom had come after dinner.

Dad played the organ and they had all sung the old Christmas songs once more, while Mother and Catharine washed the dishes in the kitchen.

They had played with their presents. Tom had taken his new skates along, that he received from his Father and Mother. Lloyd had lots of things again, but best of all was, that he had received a brand new bike, so that he would not have to walk to school anymore. His Aunt lived too far from town anyway. Dan had a game of checkers, a book and a real steam engine.

When they grew tired of playing and sitting inside, the boys walked out, into the sunny afternoon. Without any of them mentioning it, they walked into the field and towards the swamp, Lloyd in the middle. Lloyd had been real nice again, today.

"When are you leaving now Lloyd?" Tom asked.

"The day after tomorrow, I guess", Lloyd answered.

"Do you like to go?" Tom wanted to know.

Lloyd shook his head: "I hate to go!"

"Why?" Dan asked.

"Oh, I don't know! I'll be all right, I guess, after a while" Lloyd said and there was some of the old conceit in his voice.

"Is your Aunt Clara a nice lady?" Tom asked.

Lloyd nodded: "She is very nice boy!"

After a while he added: "She is . . . she's a sister of my own Mother, you know!"

The boys nodded. They didn't know what to say about those things.

Now they had come to the hill and silently they climbed to the top. They walked down the other side, and across the pond and then stopped near the bush, for they didn't want to spoil their good clothes.

"Boy, was I ever scared, that afternoon!" Lloyd said suddenly. "I guess I've never been so scared in all my life!"

"Neither have I" came Dan, and "Neither have I" said Tom also.

Then they laughed loud, so that it sounded far over the snowy fields.

When they walked back, Tom suddenly slapped Lloyd on his shoulder and said: "Be sure to look us up, Lloyd, eh, whenever you come back! I wished you would stay!"

Dan nodded and said: "Yea, come back Lloyd, I hate to see you go!"

"Okay boys, I will", Lloyd answered. He put his hands on their shoulders, and so they walked back to the farm.

The End

Ingezonden

UITVOERING "FAMA"

Op Zaterdag 28 October j.l. heb ik het genoegen gehad voor de eerste maal een uitvoering van "Fama" in de Public Library in Toronto te mogen bijwonen.

Het door deze vereniging ten tonele gebrachte stuk "Elckerlyc" onder regie van Henk B. Poesiat was een enorm genot om naar te luisteren en naar te kijken. Het uitstekende spel en de rolvastheid van elke medewerker, het met eigen krachten gemaakte décor en de door Ma Schuurman zo keurig verzorgde kleding hebben hiertoe bijgedragen.

Zij, die niet in de gelegenheid waren die avond bij te wonen zullen dit alsnog kunnen doen op Zaterdag 18 November in Oakville.

Zij zullen er vast geen spijt van hebben!

Met dank voor plaatsing,
H. G. van Spankeren

For Sale:

FIVE-BEDROOM HOUSE

2 bathrooms, modern kitchen. Beautiful landscaped lot (116 x 220). Double garage. Located in Binbrook, 5 miles from Hamilton. Price $12,900 or best offer. Reasonable downpayment. A. Wilting, P.O. Binbrook, Ont. OXford 2-4548.

VAN DELFT'S
Book & Gift Shop

ANNE DE VRIES
KLEUTERVERTELBOEK
translated in English $ 4.95
Bibles, Psalmbooks, good reading books.

7 Star Diary (Succes Agenda), complete with refill $4.95. Refills $2.45 plus sales tax.

Excellent Christmas Gifts.
Come and see
1058 MAIN STREET W.
HAMILTON, ONT.
Tel. JA 8-1932

VOORAANSTAANDE CANADEES PROPAGEERT ECONOMISCHE SAMENWERKING MET EUROPA EN DE VERENIGDE STATEN

De bekende industrieel en financier, de heer E. P. Taylor uit Toronto, heeft in een rede, gehouden voor de jaarvergadering van de Canadian Chamber of Commerce, gezegd ervan overtuigd te zijn dat Canada in de nabije toekomst tot een nauwe samenwerking met Europa en de Verenigde Staten kan komen. Canada dient echter de chronische problemen van werkloosheid en van trage economische groei aan te vatten volgens een goed gecoördineerd plan, dat zowel de vraagstukken op korte als op lange termijn zal moeten oplossen.

Volgens de heer Taylor is er in Canada een nieuwe verhouding nodig tussen werkgevers, werknemers en overheid. Hij suggereerde de instelling van een nieuw Ministerie van Economische Zaken, dat leiding zou moeten geven aan alle coördinerende activiteiten. Voor de verdere expansie van Canada noemde hij de volgende punten:

a. De onderhandelingspositie van Canada t.a.v. de Verenigde Staten moet worden verbeterd, o.m. door het afschaffen van sommige tarieven en andere restricties.

b. Een onmiddellijke en dynamische benadering van de Euromarkt door o.m. vestiging van Canadese dochterbedrijven in Europa of samenwerking met Europese bedrijven.

c. De hulp aan de onderontwikkelde gebieden in Azie en Afrika moet worden verbeterd, zowel om humanitaire redenen, als ook om het aanknopen van handelsbetrekkingen met grote bevolkingsgroepen in deze gebieden te bevorderen.

d. Een beter gecoördineerde benadering van Canada's economische problemen o.a. door een herziening van de fiscale en commerciële politiek acht de heer Taylor noodzakelijk. Hierdoor zal een beter begrip tussen overheid, werkgevers en werknemers worden geschapen, waardoor er een klimaat ontstaat waarin zaken mensen harder willen werken en meer risico aanvaarden.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Tweetal

te Calvin Christian Reformed Church te Dundas, Ont., Rev. Jelle Nutma te Acton, Ont. en Rev. A. W. Schaafsma te Burlington, Ont.

Beroepen

te Winnipeg, Man., A. H. Venema te St. Catharines, Ont.

te Brockville, Ont., Rev. John Koopmans van Aylmer, Ont.

te Brockville, Ont., als Home Missionary te Charlottetown, P.E.I., Rev. Henry Zwaanstra van Ellsworth, Mich., U.S.A.

te Fort William, Ont., H. Van Andel te New Westminster, B.C.

Bedankt

voor Owen Sound, Ont., H. Van Andel te New Westminster, B.C.

voor Nobleford, als missionary voor Indonesië, Rev. J. P. Boonstra van Grand Rapids, Mich.

FREE CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Vineland, Ont., W. De Joode te DenHaag-Zuid, Nederland. (Chr. Geref. Kerk).

NETH. REF. CONGREGATION (Geref. Gemeente)

Beroepen

te St. Catharines, Ont., Rev. H. van Gilst van Dirksland, Ned.

Bedankt

voor Bradford, Ont., Rev. A. Vergunst van Rotterdam Centrum, Ned.

Combined Meeting of University Study Groups

During the last few years Christian students at several Ontario universities have organized study clubs. The purpose of these groups was to discuss Christian principles related to the various fields of study.

On Saturday, November 4, 1961, students of universities in London, Toronto and Hamilton held a combined meeting in the First Christian Reformed Church of Hamilton. At 2.00 p.m., approximately 40 students, and others interested in the meeting, met to listen to a speech given by Rev. Dr. L. Praamsma of Toronto. Dr. Praamsma's topic was "Neo-Calvinism".

Dr. Praamsma began by explaining to us that the prefex "neo" has a two-fold meaning. It means (1) the renewal of the original system, i.e. a return to it and (2) the differences with the first system, a deviation from the original. Our lecturer then continued by given us a short history of the times of the Secession and the "Doleantie". He pointed out that A. Kuyper taught man's prophetic, priestly and kingly office in all areas of life. He then stated that "Neo-Calvinism" has been used by modern theologians as a criticism of Kuyper and his work. Dr. Praamsma showed us that this statement of modern theologians was not inspired by love but was meant as enmity against A. Kuyper. Since much of the criticism was not historically founded, it did not hit the mark. In some aspects the teachings of Kuyper did differ with the Calvinism of Calvin's times, but these differences should not be used as criticisms but should be recognized as results of the different times in which the two leaders lived.

There is a legal use of the term "Neo-Calvinism" for us, our speaker stated. Jesus Himself commanded that new wine be put into new bottles. This has meaning for us. New Calvinism must be put into the bottles of new times. We must emphasize that Calvinism aims at pure, true Christianity. We must uphold the true principles of the Reformation. The authority of the Bible, justification by faith, the priesthood of all believers: these are the principles that we must stress against the arrows of our modern times.

Dr. Praamsma inspired us to see our task in life as an obedience to God's laws. This obedience will give us freedom and enthusiasm. Our activities must be God-centered and God's laws must be our rules. We should be true Calvinists in our own times, in our own country.

Our speaker warned us of the excesses of applying the ethics of Calvinism to Puritanism or Pietism. Puritanism is legalistic; it forgets that we are free. Pietism is the product of 18th Century sentimentality. These warnings showed us that we must meet a high moral standard, but we should lead lives of thankful freedom and not legalism. Dr. Praamsma ended his speech by urging us to give our hearts and special gifts to God, to follow Christ, to be Neo-Calvinists, so that we can be a blessing.

A long discussion followed Dr. Praamsma's speech. Many questions were asked. A few of the questions were:

"Was the principle of Spere Sovereignty "invented" by Kuyper or was it found in Calvin's writings?"

"Should we co-operate with people of the world?"

"Does co-operation result in compromise?"

"What is common grace?"

"Would you confine membership in Christian Labour organizations to Christians?"

These and other questions Dr. Praamsma answered clearly and effectively. I am sure that all those who were present would agree that we profited from Dr. Praamsma's speech and the discussion. We must be thankful that God gives us men who point out the way that we should go.

The evening meeting began at 7.00 p.m. The topic of discussion was "Art". Four students representing the university student clubs were panelists for a panel discussion. Each the panelists had studied the subject during the past few weeks, and each was responsible for an answer to one of the questions which were the topical divisions. The questions were:

"What is Art?"

"What are the Norms for Art?"

"How do you see these norms lived up to in 20th century art " and "How does everyone function artistically?"

From the answers and discussions we could conclude that by fine arts we mean cultural expression with the aesthetic function as its core.

Man is an individual who has an aesthetic function by virtue of his created being.

We also noticed that disharmony is prevalent in modern art. It was stated that the norms for art are truth, purity, honesty and harmony. This was discussed and debated from various angles, and although we could not come clear, generally-accepted conclussion, we did agree that we had learned from each other's viewpoints.

Looking back on the meeting, we can say that it was an interesting and inspirational day. We were further instructed in the truths of God's Word and pointed to Christ, Who must be the centre of our life.

Jane D. Horzelenberg

TOENEMENDE VERVOLGING IN SPANJE

Een nieuwe golf van onderdrukking van Protestanten in Spanje heeft veel waarnemers overtuigd dat de onzekere toestand waaronder de Protestanten leven slechter wordt in plaats van te verbeteren. In het officiële tijdschrift Ecclesia waarschuwt de bisschop van Madrid, Alcala dat niettegenstaande de oecumenische beweging die tegenwoordig door de Katholieke Kerk wordt bevorderd "wij zonder enige menselijke overweging tegen de Protestanten moeten optreden als deze trachten hun dwalingen en ketterijen te verspreiden omdat tenslotte waarachtig oecumenisme alleen maar terugkeer tot Rome betekent".

Gedurende de laatste weken zijn verscheidene leiders van het Protestantse werk, zowel predikanten als leken ondervraagd aangaande hun activiteiten. Het algemene gevoelen van de Evangelische Protestanten is dat zij leven onder politie toezicht alsof zij misdadigers waren.

Op 9 juni werd de kerk van de Plymouth Brethren in Zaragoza door de autoriteiten gesloten, niettegenstaande het feit dat de Direction General de Seguridad toestemming had verleend om de kerk weer in gebruik te nemen.

Op 7 juni werden in Barcelona door de regerings-autoriteiten 5000 stuks evangelische literatuur in beslag genomen, terwijl de drukker, de heer Salvador Salvado, en de officiële vertegenwoordigers van Ediciones Evangélicals Europeas, de heer José Gran werden gearresteerd. Hun werd ten laste gelegd het schrijven en drukken van "clandestiene literatuur". (ICN)

DE WERELDRAAD EN DE COMMUNISTEN

Dr. Lajos Veto, de leider van de Lutherse Kerk in Hongarije is lid van het Centrale Comité van de Wereldraad van Kerken. Hij is ook lid van de Commissie van de Kerken voor Internationale Zaken, een gezamenlijke commissie van de Wereldraad en de Internationale Zendingsraad. In een interview met de pers verklaarde hij enige tijd geleden dat de blokkade in Berlijn "een belangrijke stap is om de vrede in Europa en de wereld te versterken". Hij voegde daaraan toe: "De Oost-Duitse Regering heeft alle recht zulke maatregelen te nemen met het oog op de vijandige houding van de autoriteiten in West-Berlijn en van de regering te Bonn".

Uit dergelijke uitlatingen blijkt opnieuw welke getrouwe medewerkers en propagandisten Chroestjow heeft in de kerkelijke leiders, aan wie door de communistische machthebbers toestemming wordt verleend internationale kerkelijke bijeenkomsten te bezoeken en met de kerken uit het Westen samen te werken. (ICN)

CANADA'S "NATIONAL GALLERY"

(Can. Scene) — De "National Gallery" van Canada, die hoofdzakelijk bestaat uit de complete nationale verzameling van schilderijen en nu permanent gevestigd is in het nieuwe Lorne gebouw op de hoek van Elgin en Slater Street in het hartje van Ottawa, heeft een wisselvallige geschiedenis achter de rug. Het begint met de oprichting van de Royal Academy of Arts in 1880. De markies van Lorne, toen gouverneur-generaal, had meegewerkt aan het oprichten van de Academie en één van de drie taken, die hij haar had toegewezen, was het vestigen van een National Gallery in de zetel van de regering in Ottawa. De markies koos eveneens een aantal schilderijen uit, die de kern van de verzameling zouden vormen. De eerste collectie echter werd ondergebracht op de bovenste verdieping van het vroegere gebouw van het Hooggerechtshof aan Bank Street. De eerste conservator van het museum was een employee van het Departement van Openbare Werken, die slechts beperkte autoriteiten bezat en weinig had om zich met de zaken van het museum bezig te houden.

Tegen 1887, toen het oude Visserijgebouw de tweede woning van het museum werd, had de verzameling zich uitgebreid tot 101 stuks. Het overplaatsen uit het Departement van Openbare Werken naar het Visserijgebouw kon nauwelijks een stap in de goede richting worden genoemd voor onze nationale verzameling, doch tot 1907 was de National Gallery onder direct beheer van een minister.

In 1907 benoemde de regering, op algemeen verzoek, een raadgevend kunstbestuur, samengesteld uit leken, die belast werden met het beheren van de subsidies, die aan de National Gallery werden verstrekt. De eerste leden — Sir George Drummond, Byron E. Walker en Senator Boyer waren allen vooraanstaande verzamelaars. Noch de minister, noch de academie konden echter publieke gelden gebruiken voor National Gallery doeleinden.

In 1910 werd de eerste beroepsconservator voor het museum benoemd, in de persoon van Eric Brown. Dat jaar werd er weer verhuisd, ditmaal naar de oostelijke vleugel van het Victoria Memorial Museum. Tenslotte werd de National Gallery in 1913 door het Parlement geïncorporeerd, waardoor zij niet langer onder het direct beheer van een minister viel. In plaats daarvan werd een Raad van Beheer benoemd door de Gouverneur Generaal, om het museum te besturen, om de publieke belangstelling aan te moedigen en om de belangen van de kunst door het gehele land voor te staan.

Onder leiding van deze bestuurders en het opeenvolgende directeurschap van Eric Brown (1910-1939), H. O. McCurry (1933-1955) en Alan Jarvis (1955-1960), breidde het museum haar collectie uit en groeide het uit tot een instituut van internationale betekenis.

De tegenwoordige Raad van Bestuur is samengesteld uit 9 leden die de verschillende delen van Canada vertegenwoordigen. Zij komen twee maal per jaar bijeen. In 1960 werd de welbekende Canadese kunstenaar Dr. Charles F. Comfort benoemd tot directeur en ging de National Gallery een nieuw tijdperk in haar geschiedenis in met haar vestiging in het nieuwe Lorne gebouw, dat speciaal werd opgericht om de gehele Nationale Collectie in onder te brengen, plus het technische personeel en waardevolle wetenschappelijke instrumenten, gebruikt voor het conserveren en restaureren van kunstwerken. In dit moderne gebouw heeft men meer dan vijf maal zoveel ruimte als in het vroegere Victoria Museum en met haar 33 zalen verschaft het minstens driemaal zoveel ruimte voor het ophangen van kunstwerken. Toch bevindt het zich in een enigszins eigenaardige positie daar haar administratie valt onder de auspiciën van de Minister of Citizenship and Immigration.

De National Gallery of Canada voert een grootscheepse nevenactie, met een groot aantal reizende tentoonstellingen, zowel speciale internationale tentoonstellingen die naar Canada gehaald zijn als tentoonstellingen van Canadese schilderijen, die een permanente plaats hebben in de National Gallery. In de 8 jaren van haar bestaan heeft de National Gallery of Canada vele veranderingen gekend. Een bewijs van haar grote bekendheid is wel de 585,188 personen, die de National Gallery hebben bezocht in het eerste jaar na haar vestiging in 1960 in het Lorne gebouw.

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

Het kost U niets om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt.

Onze nieuwe lijst

Voor 1 abonnee:

WONINGRUIL, door M. E. 't Hart.
HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
HERLEEFD VERLEDEN, door Prof. A. Sizoo.
JOHANNES CALVIJN INSTITUTIE.
DE APOCRIEFE BOEKEN, deel 2, 157 bladzijden.
HET CALVINISME (Stonelezingen), door Dr. A. Kuyper.
JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels dagboek).
DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.
DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
LUTHERS WERKEN.
MENSEN RONDOM JEZUS, door Dr. J. H. Bavinck.
MOEILIJKE KINDEREN.
HEL EN HEMEL VAN DACHAU, door Ds. J. Overduin.
HET EVANGELIE VAN THOMAS, door Dr. R. Schippers.
KAART VAN KERKELIJK NEDERLAND, door Dr. C. N. Impeta. (Beschrijving van verleden en heden der Remonstrantse Broederschap.)
DE LEVENSROMAN VAN JOHANNES POST, door Anne de Vries.
OOK U SPREEKT GRIEKS EN LATIJN, door Prof. Dr. A. Sizoo. (Hoe Griekse en Latijnse woorden in de Nederlandse taal zijn opgenomen.)
DE JEHOVA'S GETUIGEN EN DE BIJBEL, door Ds. H. J. Spier.
DE WELEERWAARDE HEER, door Ds. M. E. Voilà. (Belevenissen van een dominee.)
VAKBEWEGING EN MAATSCHAPPIJ, door Dr. W. Albeda.
SINNE- EN MINNEBEELDEN, door Jacob Cats.
UIT CATACOMBEN EN WOESTIJNZAND, door Dr. H. Mulder. (Levenstekenen van de eerste Christenen.)
KLIMATOLOGISCH, door G. Th. Rothuizen. (Een verzameling gedichten naar thema.)
BILDERDIJK, door Martien J. G. De Jong en Wim Zaal. (In kort bestek. Een levens- en persoonlijkheidsbeeld van een der grootste figuren uit onze historie.)

Voor 2 abonnees:

PREY TO SATAN, door W. Vander Sluys.
IN THE MIRROR, door Prof. J. H. Kromminga.
LANDVERHUIZERS (trilogie in één band), door P. J. Risseeuw.
GEERT DAMMERS (trilogie in één band), door Aart Romijn.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam

Post-adres

Aangebracht door:

Naam

Post-adres

Aanbrengpremie:

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam

Post-adres

OUD ADRES: